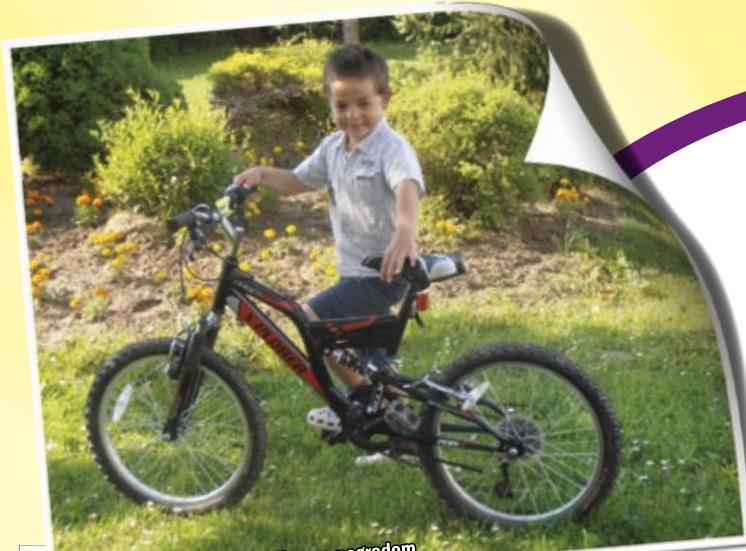

Maxenca

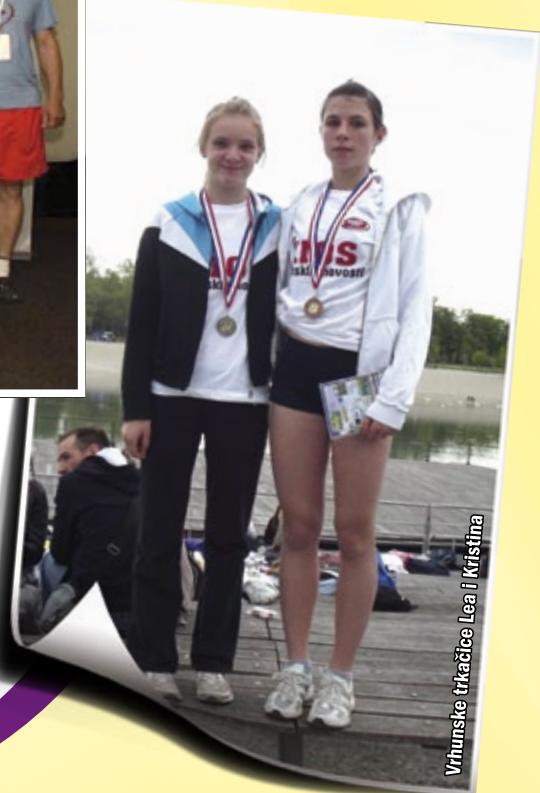
List učenika OŠ dr. Ivana Novaka Macinec · rujan 2012. · ISSN 1333-5367 · broj 14 · cijena 15 kn

Presretni Milorad sa zaslужenom nagradom

TEMA BROJA:
**Što nas čini
ponosnima?**

Iz sadržaja donosimo...

Predškola Naši odbojkaši

Natjecanja Dan škole

Dragulji kreativnosti Dan Roma

Iz sadržaja...

Smijeh i kreativnost na radionici za učitelje

Sretan Dan Roma

Nastup velikog zbora za Dan škole

Za početak	3
Predškola	4
Projekti	6
Naši odbojkaši	8
Sport za sve	9
Natjecanja	10
Sudjelovanja	11
Obitelj je prva škola ljubavi	12
Stručna usavršavanja učitelja	14
Dragulji kreativnosti	15
Pozdrav s Jadrana	18
Obilježavanja	19
Ugostili smo	22
Zanimljivosti iz nastave	23
Dan Roma	24
Istražili smo	26
Strani jezici	28
Školski zabavnik	29
Oproštaj i ponovni susret	30
Dan škole	31
Naši osmaši	32

Roditelji i učenici 4. a na radionici

Crtamo, režemo, lijepimo

Natjecatelji na krosu Sportskih novosti

Za Dan kruha darivali smo kolače

Web stranica škole

Kao što smo već pisali, naša škola ima i svoju web stranicu. Na web stranici možete svakodnevno pronaći vijesti o aktualnim događajima vezanim uz našu školu, ali i mnogo šire.

Za objavu svih novosti zaslužne su: učiteljica Lidija Branišović, koja i tijekom roditeljnog dopusta marljivo bilježi važne događaje, zatim učiteljica Snježana Baksa, zadužena za vijesti iz Područne škole Gornji Hrašćan te, naravno, učitelj informatike Alan Belak. Želimo još jednom skrenuti pozornost na web adresu škole: www.os-inovaka-macinec.skole.hr pa svakako pogledajte najnovije vijesti.

Uredništvo

Riječ uredništva

Iako nam se pred nekoliko mjeseci činilo da kraj nije ni blizu, ipak malo-pomalo doskakutali smo do završetka i ove školske godine. Kako nam se sada čini, bila je prilično mirna, ali uspješna i puna zanimljivih aktivnosti. Brojni susreti, posjeti, izleti, sastanci, projekti ostali su iza nas i mi se još jednom oprštamo od onih koji su najduže bili s nama, od naših osmaša.

I ove smo godine za vas pripremili brojne vijesti proizašle zajedničkim radom tijekom školske godine. Čestitamo svima koji su našu školu predstavljali na natjecanjima i smotrama, posebno onima koji su postigli zapažene rezultate. Da se svi skupa prisjetimo važnih, ali i onih manje važnih, događaja, pred vama je još jedan broj školskog lista - Maxence.

Ugodno čitanje!

Za uredništvo
Sandra Logožar, učiteljica

Impressum

List OŠ dr. Ivana Macinec

Rujan 2012., godina 14.,
br. 14, cijena 15 kn

Izdavač:

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec
Glavna 32, 40306 Macinec
Tel.: (040) 858 482;
Fax: (040) 858 751
e-mail: os_maccinec@ck.t-com.hr
web: www.os-inovaka-macinec.skole.hr

Za izdavača:

Božena Dogša, ravnateljica

Odgovorna urednica:

Sandra Logožar, učiteljica hrvatskog jezika

Lektori:

Sandra Logožar (hrvatski jezik)
Željka Novak (engleski jezik)
Kornelija Goričanec (njemački jezik)

Uredništvo:

Ivana Hergotić, Emilia Horvat,
Dunja Balog, Martina Ignac,
Igor Horvat, Marko Oršoš,
Alen Horvat

Fotografije:

Simona Borko, defektologinja
Snježana Baksa, učiteljica

Grafičko uređenje:

Boris Topolnjak, Letis

Tisk: Letis d.o.o. Pretetinec

Naklada: 150 primjeraka

ISSN 1333-5367

Naslovica:

Milorad Oršoš - dobitnik 1. nagrade
Državne uprave za zaštitu i spašavanje;
Naši odbojkaši;
Vrhunske trkačice Lea i Kristina

Program predškole

Naše ruke uvijek su zaposlene

Program predškole

Prošlogodišnje iskustvo pokazalo se veoma uspješnim pa program predškole u našoj školi traje i tijekom ove cijele školske godine. Provodi se od 15. rujna 2011. do 15. lipnja 2012. i to u tri skupine:

CVJETIĆI

odgojiteljica Simona Topolnjak,

PCELICE

odgojiteljica Kristina Branilović,

ZVJEZDICE

odgojiteljica Maja Vujnović.

Program obuhvaća 53 djece pa se isti odvija u 2 smjene u trajanju od 5,5 sata dnevno. Prostorije u kojima djeca borave opremljene su namještajem prilagođenim dječjem uzrastu. U prostoriji se nalazi nekoliko centara za igru u kojima djeca kroz različite aktivnosti stječu životne navike i pravila kulturnog ponašanja.

Suradnički odnosi u predškoli

O suradničkim odnosima među djecom odgojiteljica Kristina Branilović rekla nam je sljedeće: " U početku djeca nisu pokazivala interes za suradničku igru, no s vremenom su shvatila da su igre zajedničke te da zajedničkim sna-gama mogu brže i lakše doći do boljeg rješenja. Djeca se rado igraju raznim didaktičkim igram, ali im je potrebna

moja pomoć u upoznavanju pravila igre. Odnosi među djecom romske i hrvatske nacionalnosti su vrlo uspješni. Troje djece hrvatske nacionalnosti od prvog je dana uspješno integrirano u skupinu s romskom djecom. Djeca se zajedno igraju i druže bez intervencije odraslih. Djeca sama ne prave razlike među sobom s obzirom na nacionalnost."

Poteškoće u radu s predškolcima

S odgojiteljicom Majom Vujnović razgovarali smo o poteškoćama s kojima se susreće u radu s predškolskom djecom. Rekla nam je sljedeće: " Najveći problem je u nedovoljnom poznavanju hrvatskog jezika, ali smo dosada postigli značajan napredak. Drugi problem s kojim se susrećem jest prema-lo dobre volje roditelja za suradnjom. Djeca vole hodati u školu, oni rado i redovito hodaju. Ako i ne dođu, onda je jedino opravdanje da su bolesni. Dosada već znaju sva pravila u školi. Najviše vole pjevati i slušati priče. Najdraža im je priča "Plesna haljina žutog maslačka".

Napredak kod predškolaca

U čemu prepoznaje napredak kod djece i što ju posebno veseli u radu s predškolcima, pitali smo odgojiteljicu Simonu Topolnjak. " Sad smo već pri

kraju nastavne godine i pri kraju programa predškole pa se vidi dosta velik napredak kod djece. Napredak je vidljiv u komuniciranju i baratanju hrvatskim jezikom jer je proširen rječnik kod djece. Pomaci su vidljivi u načinu igre, djeca su se osamostalila, a povećala se i njihova koncentracija i pažnja. Imaju razvijene kulturne i higijenske navike i rijđe ulaze u konflikte s drugom djecom. Razvijamo grafomotoriku, počeli su pisati slova što im je posebno zanimljivo. Mnoga djeca znaju sama napisati svoje ime, a neki napredniji pišu i jednostavne riječi. Likovni radovi su uredniji i skladniji. Veseli me što se uz sav naš trud vidi uspjeh kod djece." - rekla je odgojiteljica Simona.

Sudjelujemo na svim priredbama

Što o programu predškole kaže ravnateljica?

Vidljivi su pomaci i napredak kod djece predškolaca, stoga je evidentno da je predškolski odgoj neophodan za djecu Rome jer na taj način stvaraju kontakt s drugom djecom na hrvatskom jeziku, razvijaju socijalne vještine te higijenske i radne navike. Njihov napredak vidljiv je ne samo okom već i temeljem rezultata testiranja Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje. Inicijalno testiranje (testiranje na početku) provedeno je u 10. mjesecu, a finalno je obavljen 9. svibnja. Rezultat u tih nepunih devet mjeseci je ogroman, napredak je veoma vidljiv. Za svu djecu, posebice romsku djecu, bilo bi poželjno kad bi krenuli u institucionalizirani predškolski odgoj.

Što su nam rekli predškolci?

O svojim dojmovima u maloj školi rekli su nam i sami polaznici, predškolci.

JOSIP: U školi se igram. Lijepo mi je kad gledamo lijepe crtiće i pospremao igračke.

ANITA: U školi je jako lijepo. Crtam kuću. Volim se igrati i pisati.

LOVRO: U školi je dobro i lijepo. Najviše volim slovo đ.

Vježbamo svoja buduća zanimanja

MANUEL: Napravio sam pismo za mamu. Nacrtao sam kuću. Volim napisati cijelu abecedu.

DENIS: Idemo u šetnju, lijepo se igramo, pospremamo, sjedimo na tepihu i slušamo priče.

JASMIN: Pisao sam pismo za mamu, da je volim.

STJEPAN: Igramo se lijepo kockama, s učiteljicom ukrašavamo vase, šetamo, igramo se loptom. Školska hrana je fina.

EMINA: Lijepo mi je. Volim crtati i igrati se.

MATEO: Lijepo mi je u školi, igramo se doktora. Kad je netko bolestan, doktor ih izlijeci. Igramo se u kuhinji rođendana. Najljepše mi je bilo kad sam od tijesta radio srce.

DANIJEL: Lijepo mi je igrati se i pjevati pjesmu Noću često kad već zaspis. Lijepo mi je kad je užina fina.

Marina

ANTONIA: Crtam kuću. Jako je lijepo u školi.

KARLO: Lijepo mi je obiteljsko stablo. Crtao sam obitelj.

MILORAD: Lijepo mi je. Nacrtao sam auto.

ROMAN: Lijepo mi je bilo dok sam crtao kornjače iz priče *Haja Mala Maja*

LUKA: Nacrtao sam čestitku za mamu.

MATEO: Volim igre *Pronađi me po zvuku, Pronađi svoju boju, Čaram, baram, djecu pretvaram i štafetne igre.*

PETRA: Lijepo mi je u školi. Marljivo učim slovo đž.

ANTONIO: Lijepo je u školi. Slovo e mi je najdraže.

LIDIJA: Volim pisati slovo đ. Najdraže mi je kad idemo u šetnju. Za Majčin dan smo radili poklone za mame.

LOVRO: Volim se igrati autićima i s prijateljima. Volim šiljiti olovke.

KARLO: Volim crtati. Ne volim dok me netko tuče. Volim šiljiti olovke kao i prijatelj Lovro.

SILVIJA: Volim se igrati s prijateljima. Volim kuhati u kuhinji i prati zube.

Razgovarali učenici 6.b razreda

Vatrogasni auto

1. nagrada

U travnju ove godine Državna uprava za zaštitu i spašavanje raspisala je Natječaj za izradu likovnih, literarnih i video/foto radova djece i mladih predškolskog, osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta te djece s posebnim potrebama iz Republike Hrvatske za školsku godinu 2011./2012. Temu radova bila je "Katastrofa i snaga zaštite i spašavanja". Natječaj je bio dio programa podučavanja djece i mladih za sigurno postupanje i razvoj sigurnosne kulture, s ciljem razvijanja i promicanja svijesti kod djece o postojanju rizika od katastrofa.

Milorad prima nagrada

U mnoštvu pristiglih radova, polaznik predškolskog programa naše škole, šestogodišnjak Milorad Oršoš, za rad "Vatrogasni auto" dobio je 1. nagradu za najbolji likovni rad u kategoriji djece starije predškolske dobi. Njemu, i drugim dobitnicima, nagrada je svečano uručena 16. svibnja u Novinarskom domu u Zagrebu kamo je Milorad otputovao s ravnateljicom škole. Za svoj rad osvojio je – bicikl. Čestitamo sretnom dobitniku i njegovoj mentorici, odgojiteljici Maji Vučnović.

Uredništvo

Stop nasilju među djecom

U prošlom broju Maxence pisali smo o tome kako je naša škola ušla u UNICEF-ov projekt

"Za sigurno i poticajno okruženje u školama - Stop nasilju među djecom". Ove godine projekt se nastavlja u suradnji s mentoricom zaduženom za našu školu Andrejom Zadravec-Baranašić. Ona redovito posjećuje našu školu te u razgovoru s koordinacijskim odborom usmjerava daljnji tijek projekta.

Riječ mentorice

Evo što o provedbi projekta kaže sama mentorica Andreja Zadravec-Baranašić: "Veoma sam zadovoljna suradnjom s djelatnicima vaše škole i postignutim rezultatima tijekom projekta. Većina učitelja je uglavnom ispunila obvezе prema projektu za koje su se opredijelili na početku. Imali

su pozitivan odnos prema projektu u cijelosti. Zajedničkim doprinosom djelatnika škole, roditelja i učenika postignuto je poboljšanje "za sigurno i poticajno okruženje u školi".

Realizacija projekta

Većina onoga što je isplanirano, u velikom postotku je i realizirano. Provođenje projekta se bliži kraju. Ostaje nam još samo provesti anketu među učiteljima, roditeljima i učenicima vezanu uz projekt te sumiranje rezultata učinjenog tijekom projekta.

Je li došlo do smanjenja vršnjačkog nasilja? Ne mogu sa sigurnošću tvrditi, ali se o tome puno govorilo na satovima razrednih odjela, na roditeljskim sastancima te u kolektivu među djelatnicima. Postignut je rezultat da se otvoreno govorи, da se ukazuje na

nasilna ponašanja, da se provede restitucija gdje god i kad god je to moguće.

Ovaj projekt nije proces koji započnemo i završimo, nego on i dalje traje. Ono što je pozitivno jest da je, barem što se tiče pedagoške dokumentacije, značajno smanjen broj kaznenih pedagoških mjera u odnosu na razdoblje prije projekta. Rezultat provedbe projekta je da je ozračje u školi ugodnije i mirnije. Pristup učitelja prema učenicima je promijenjen tijekom projekta u smislu da je manje povišenih tonova, manje kažnjavanja.

Povezanost škole s užom lokalnom zajednicom također je intenzivnija tijekom projekta jer su svi predstavnici aktivno sudjelovali u njegovom provođenju.

Miroslava Vaksman, pedagoginja

Anketa iz zbornice

Što misle o UNICEF-ovom projektu Stop nasilju među djecom i njegovom provođenju u radu s učenicima pitali smo neke od učitelja naše škole i ravnateljicu.

JAGODA VIČEVIĆ, učiteljica hrvatskog jezika: Moj 7.a, sada 8.a, se dobro proveo na radionicama, mislim da su se bolje međusobno upoznali, upoznali su i sami sebe, svoje reakcije, razmišljanja, pa i mane. Satovi razrednika postali su zanimljiviji. Iako je UNICEF-ov projekt vrlo koristan, bilo bi idealno kad bi se provodio u što ranijoj dobi – u 1. ili 2. razredu.

BERNARDA NOVAK, učiteljica razredne nastave: Unicefov program provodim već nekoliko godina sa svojim učenicima budući da je takav način rada s djecom i roditeljima sastavni dio programa Korak po korak. Što se tiče problema na koje nailazimo, rješavamo ih dogovorno mirnim putem.

ŽELJKA NOVAK, učiteljica engleskog jezika: Smatram da je Unicefov projekt

uvelike pomogao u sprečavanju nasilja u našoj školi. Učenici češće prijavljuju nekorektno ponašanje dežurnim učiteljima i svaki problem se rješava na licu mesta. Također, učenici sami jedni druge opominju i pokušavaju rješiti problem mirnim putem.

BORIS TOMAŠIĆ, učitelj geografije: Ukoliko razrednici uistinu i dosljedno provode odrednice programa moguće je i zapravo se vide rezultati, odnosno pomaci u prevenciji i smanjenju prvenstveno vršnjačkog nasilja. To se očituje ne samo u tјelenom i verbalnom aspektu, već pomalo i u psihološkom i socijalnom dijelu programa. U svakom slučaju potrebno je nastaviti i dalje s tim programom.

KRISTINKA VUGRINEC, učiteljica hrvatskog jezika: Ovaj projekt je unio više pozitivnog ozračja u naše učionice zahvaljujući zanimljivim radionicama. Osim što su učenici upoznali problematiku nasilja među vršnjacima, naučili su i istaknuli svoje vrijednosti koje treba njegovati.

Logotip projekta

BOŽENA DOGŠA, ravnateljica: U projekt smo ušli s namjerom da svedemo na minimum nasilje u školi, a koje je zapravo prisutno svugdje, u svakoj školi. Unicef nas ohrabruje i daje nam dodatni poticaj da još prije uočimo vršnjačko nasilje, fizičko, psihičko i emocionalno. Najvažniji smisao te edukacije koju provodimo jest da se odmah prepoznaje i promptno reagira u suzbijanju istog. Zaključak je da se provođenjem projekta nasilje smanjilo, na opće zadovoljstvo sviju nas.

Vršnjaci edukatori

U sklopu obilježavanja Mjeseca borbe protiv ovisnosti, učenici 7. i 8. razreda Osnovne škole dr. Ivana Novaka Macinec te Osnovne škole Štrigova uključili su se u projekt *Zajedno smo jači – projekt vršnjačke edukacije o ovisnostima*. Radi se o projektu koji navedene škole provode u suradnji s Udrugom za pomoć djeci i mladeži Osmijeh te Zavodom za javno zdravstvo Međimurske županije.

Najprije je iz svake škole odabранo osmero dobrovoljaca koji su sudjelovali na radionicama školske liječnice Diane Uvodić - Đurić, dr.med, da bi nakon toga sami započeli istraživanje o sredstvima ovisnosti te njihovom štetnom utjecaju na fizičko i mentalno zdravlje pojedinca. Naši edukatori bili su: Anja Škvorc, Benjamin Bratković, Izabela Ladić, Martina Oršoš, Iva Horvat, Ivana Oršoš, Doris Marciuš i Dražen Oršoš. Marlivo su proučavali literaturu, pretraživali internet te izradili power point prezentacije o ovisnostima, s posebnim naglaskom na nikotinizam i alkoholizam. Za koordinaciju aktivnosti te podršku učenicima bile su zadužene stručne suradnice njihovih škola: pedagoginja Miroslava Vaksmann i defektologinja Simona Borko u Osnovnoj školi dr. Ivana Novaka Macinec te pedagoginja Andreja Zadravec – Baranašić u Osnovnoj školi Štrigova.

Nakon gotovo mjesec dana priprema, došao je trenutak za finalizaciju projekta: edukatori Osnovne škole Štrigova 24. studenoga 2011. došli

Druženje edukatora u našoj školi

su u Macinec, gdje su svojim vršnjačima održali zanimljivo predavanje. Nakon toga, 29. studenoga 2011. edukatori iz Osnovne škole dr. Ivana Novaka Macinec održali su zapaženo predavanje učenicima Osnovne škole Štrigova. Učenici obju škola iskazali su zadovoljstvo svojim sudjelovanjem u ovom projektu, a osobito ih raduje što su, osim novih znanja i iskustava, stekli i nova poznанstva.

Uredništvo

Odgovorno roditeljstvo

Roditelji su prvi učitelji svoje djece

Od početka ožujka 2012. naša Škola provodi zanimljiv projekt pod nazivom "Odgovorno roditeljstvo". Projekt je namijenjen roditeljima djece koji polaze program Predškole, a provodi se u suradnji s Pučkim otvorenim učilištem "Korak po korak" iz Zagreba. Svrha projekta je pripremiti roditelje za polazak djeteta u 1. razred osnovne škole – poučiti ih kako pomoći svome djetetu u učenju i pisanju domaćih zadaća, kako čitati s njime školsku lektiru, na koji način razgovarati s djetetom te kako rješavati probleme.

Roditelji su podijeljeni u dvije skupine, a svakoga tjedna održava se po jedna radionica za svaku skupinu roditelja. Radionice traju 90 min, što uključuje razmjenu iskustava i znanja,

usvajanje predčitalačkih i predmatematičkih vještina te obradu odgojne teme. Radioničke grupe vode učiteljica Vesna Perhoč, romski pomagač Danijel Bogdan, ravnateljica Božena Dogša te defektologinja Simona Borko. Svi nabrojeni voditelji slažu se u jednom: ovo je najzabavniji i najefikasniji način rada s roditeljima.

Simona Borko, defektologinja

Pitali smo roditelje

A evo što su nam o radionicama rekli roditelji:

Nada Oršoš: Uživam na radionicama jer svaki puta naučim nešto novo i korisno. Veselimo se, smijemo, učimo, razgovaramo o svemu i svačemu... do sada nisam propustila niti jednu radionicu.

Ljubica Pec: Radionice su super! Puno se trudimo i učimo. Šalimo se i smijemo. Voditelji nam svaki put pripreme dar koji veseli našu djecu.

Dušan Ignac: Ne mogu zamisliti četvrtak bez radionice. Moj sin Tomica jedva čeka da se vratim s radionice pa da možemo zajedno učiti, bojati...

Državno prvenstvo u Poreču

Od 2. do 4. svibnja 2012. godine se održavalo državno prvenstvo školskih športskih društava za osnovne škole. Našu školu su predstavljali odbojkaši koji su bili prvi u županiji, a kasnije i na regiji: kapetan Vedran David, Patrik Žličar, Karlo Leskovar, Benjamin Bratković, Luka Balić, Patrik Posavec (7.a.), Denis Harambašić (7.b), David Zakočić, Lovro Turk, Dominik Potočnik, Filip Strahija i Vanja Marciuš (8.b) pod vodstvom profesora TZK-a Zlatka Sira i našeg trenera Mladena Davida koji nažalost nije išao s nama u Poreč.

Ujutro u 8 sati puni iščekivanja krenuli smo u Poreč autobusom. Družili smo se

setovima. Tom nam je pobjedom bio potreban još samo jedan set za plasman u polufinale. Tako je i bilo. Dobili smo set protiv Osijeka, ali ipak izgubili 2:1, te se tako plasirali među četiri najboljih odbojkaških ekipa u Hrvatskoj kao drugi u skupini i postali poznati pod nadimkom *Gromovi*. U hotel smo se vratili navečer i pošli večerati. Kasnije smo šetali Zelenom Lagunom i razgledavali prirodne ljepote. Tu noć smo se družili s odbojkašicama iz Štrigove. Treneri su nam izašli, a mi na hodnik s madracima i pokrivačima. Kad su se treneri vratili zaprepastili su se i otjerali nas u sobe. Međutim bili smo u prizemlju i izašli van kroz prozore,

2:1, a bili smo bolji i u skupini smo ih dobili... Šibenik je onda bez problema pobijedio Zagreb 2:0.

Ovom prilikom moram i zahvaliti odbojkašicama Štrigove koje su nas gromoglašnim navijanjem bodrile svaku utakmicu. Poslije svih utakmica, slijedio je spektakularan završetak, kad su se okupile sve ekipe iz svih sportova u dvorani, gledali smo finalnu utakmicu rukometu za dječake u kojem je Sisak pobijedio Zagreb 14 : 10. Tada, na oduševljenje svakog od nas, došli su, legende hrvatskog rukometa, Jakov Gojun, Manuel Štrlek i Ivano Balić kako bi podijelili medalje i pehare ekipama.

Kad se sve završilo pošli smo kući, pomalo žalosni što nismo osvojili medalje, ali 4. mjesto u državi je isto odličan rezultat s obzirom da ostale ekipe treneraju odbojku već po 3 – 4 godine, a mi tek pola godine. Kući smo se vratili bez velikih problema, osim što nam se 2 puta ugasio autobus na sredini ceste.

Ova 3 dana u Poreču ću pamtitи cijeli svoj život. Sklopila su se nova prijateljstva, nove ljubavi i ponosan sam na *Gromove* i svoju školu koju ću uvijek nositi u srcu.

Vanja Marciuš, 8.b

Naši odbojkaši na Državnom prvenstvu u odbojci - Potočnik, Balić, Bratković, Marciuš, Turk, Zakočić, David, trener Sir, Harambašić, Žličar, Leskovar, Strahija, Posavec

s odbojkašicama iz Štrigove, koje su se također plasirale na državno prvenstvo. U Poreč smo stigli oko 15 sati i smjestili se u hotel Delfin, u Zelenoj Laguni.

Prvi dan nismo imali utakmice, nego smo rasporedili za drugi dan, pa smo odmah otisli igrati odbojku na pijesku, kupati se u moru i u bazenu... navečer smo otisli večerati, dobro se najeli i otisli spavati da se odmorimo za sutrašnje utakmice. Ujutro smo se probudili, otisli na doručak i kasnije u dvoranu *Veli Jože* gdje smo igrali utakmice.

Prvu utakmicu smo igrali protiv Hrvatske Kostajnice i pobijedili ih 2:1 u

pa smo se tako družili sa prijateljima iz Čakovca i Kotoribe koji su bili kat iznad. Kasno u noć smo otisli spavati.

Ujutro smo rano ustali, najeli se i odmah otisli u dvoranu igrati polufinalnu utakmicu. Kao drugi u skupini igrali smo s prvima iz skupine, Šibenikom. Uvjeverljivo smo izgubili 2:0. Čekali smo sa kim ćemo igrati za 3. Mjesto. Zagreb je pobijedio Hrvatsku Kostajnicu, te tako mi opet igrali s Hrvatskom Kostajnicom za 3. Mjesto. Za Šibenik nam nije bilo žao što smo izgubili, nego smo bili razočarani kad smo izgubili od Hrvatske Kostajnice

Rukomet

Da se u našem kraju ne igra samo odbojka pokazala je ekipa naše škole koja je sudjelovala na županijskom natjecanju u rukometu za dječake u Murskom Središću, no nije se plasirala na daljnje natjecanje. Dečkima više sreće naredne godine!

Rukometno natjecanje u Murskom Središću

Naši trkači

Lea Branilović sa srebrnom medaljom

Poznati skijaš Ivica Kostelić

Pri opisu poznate osobe odabrala sam Ivicu Kostelića. On je inače skijaš kojeg ja jako cijenim i volim ga gledati kako skija. Visok je poput žirafe i ima velike mišiće koji mi se jako sviđaju. Kod njega mi se jako sviđa i to što je brz na skijama pa puno put pobjeđuje. Cijenim ga i zato što voli našu domovinu Hrvatsku za koju ostavi srce na stazi. No, isto tako mi je žao što ne može doći do pobjede na svom prelijepom Sljemenu na kojem je uvijek drugi i gubi prvo mjesto za stotinke. Iako uvijek gubi na Sljemenu i tu lijepu krunu uvijek osvoji neki drugi skijaš, mi ga svi volimo i bodrimo ga kao čovjeka koji nam je jedan od najdražih osoba u životu. Ivica inače svoje najveće i po meni najljepše pobjede ostvaruje u švicarskom Wengenu gdje juri dyjesto na sat pa se nadam da će tamo srušiti rekord Švedjanina Ingemara Stendmarka. Ja Ivicu jako poštujem i cijenim te se nadam da ću se jednom s njim uživo sresti i to u vrijeme njegove najveće slave.

Ema Smrtić, 5.b

U subotu 24. ožujka održao se proljetni kros gdje je nastupilo 876 natjecatelja iz 25 osnovnih i 6 srednjih škola Međimurske županije, a u utrci za građane je nastupilo nekoliko građana. Trčalo se u čakovečkom parku po lijepom sunčanom proljetnom vremenu u organizaciji atletskog kluba Međimurje i Zbora atletskih sudaca Međimurje. Učenici naše škole postigli su solidne rezultate. Najuspješnije sa osvojenim zlatnim medaljama bile su Kristina Šafarić (7.r.) i Lea Branilović (5.r.). Ostali su učenici također postigli rezultate. Peti razredi: 8. Melita Balog, 10. Manuela Dobošić, 14. Snježana Balog, 24. Suzana Oršoš, 26. Kasandra Balog, 31. Jasmina Horvat, 4. Karlo Koprivec, 23. Goran Oršoš. Šesti razredi: 17. Kristinka Dolar, 17. Danijel Balog. Sedmi razredi: 26. Vanesa Topolnjak, 34. Anja Škvorc, 15. Benjamin Bratković. Osmi razredi: 12. Anja Novak, 19. Doris Marciuš, 20. Lorena Žigmund, 19. Hrvoje Novak, 16. Vanja Zorković. Po uspješnosti u usvojenim mjestima naša škola zauzela je 5. mjesto od ukupno 25 škola.

Također naše atletičarke: Lea Branilović (5.r.), Kristina Šafarić, Antonia Horvat i Sara Logožar (7.r.) proslavile su se mnogim uspjesima, pa tako i 3.

Mažoretkinje

Od 11.5. do 13.5. održavalo se državno prvenstvo mažoretkinja u Rijeci. Sudjelovale su četiri djevojke iz naše škole – Kristina Šafarić, Berta Bregović, Vanesa Topolnjak i Barbara Pleh. Prvi dan boravka razgledale smo grad i održale trening na službenoj stazi. Drugi dan uslijedio je nastup pred mnogobrojnom publikom i strogim sucima. Unatoč tremi ponosne smo kako smo otpleSale defile. No time natjecanje nije završilo. Treći dan se održalo natjecanje u formacijama. Kad je došao red na naš nastup, tremu je ublažilo navijanje naših seniorek. Osvojile smo neočekivano 9. mjesto kao i naše seniorke. Nakon državnog prvenstva slijedi duži odmor od napornih treninga.

Barbara Pleh, 5.b

Kristina Šafarić među najboljima

ožujka na dvoranskom prvenstvu gdje su Lea, Kristina i Sara dobile zlatne medalje, a Antonia Horvat brončanu.

Ponovo je 21. ožujka održan kros u Podturnu za sve škole naše županije, gdje je naša mala atletičarska ekipa zauzela 4. mjesto s osvojenih 48 boda. Proslavile su se još na mnogim natjecanjima koja se održavaju svakog tjedna.

Sara Logožar, 7.a

Lidrano

Sara Logožar prima priznanje

Na ovogodišnjem natjecanju literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva sudjelovali smo s 3 literarna rada i tu je otkriven jedan novi biser među stvaraocima u pisanom izražavanju. Naime, jedan od njih bio je posebno zapažen i postigao ogroman uspjeh. To je rad pod naslovom "Mojih trinaest" učenice 7.a razreda Sare Logožar. Taj je literarni rad prošao međuopćinsko i županijsko natjecanje te je predložen za državno natjecanje. Čestitamo Sari Logožar i njezinoj mentorici, učiteljici Kristinki Vugrinec, a sva tri rada donosimo u nastavku.

Mojih trinaest

Ne sjećam se točno, ali vjerojatno sam rođena 20. svibnja. No, sjećam se svake gluposti izvedene u djetinjstvu (bilo ih je previše) pa se zato i čudim kako sam sve to mogla izvesti u samo trinaest godina.

S četiri godine pokušavali su me ostaviti kod kuće s ocem koji je radio u svojoj radionici. Njegov cjelodnevni trud često bi bio uništen samo jednim mojim nestašnim korakom pa sam morala u glupi vrtić. Tamo nitko nije bio za akciju, svi su samo slušali tetu. Pih, kao da se sa četiri godine nisam mogla brinuti za sebe i biti sama kod kuće... Gluposti! Čudno da me nisu okrivili što je mama ostala bez posla kao da nema dovoljno drugih zbog kojih je njezina firma propala. Tada sam često odlazila i baki, ali ni ona nije mogla sa mnom na kraj.

Moj brat, ah, uvijek je bio najbolje dijete na svijetu. On je obožavao odlaziti u vrtić, s četiri je godine već znao nešto napisati, pročitati i brojiti, pospremao je kockice za sobom, ma on je bio dobar poput kruha (tako bi baka rekla). Ja nisam bila ni "k" od kruha.

Ali pogledajte samo u što se danas pretvorio taj vaš "kruhek"! Čudno, zašto nas sada ne uspoređujete?

Sve se promijenilo mojim polaskom u školu. Svaki dan isto: pisanje zadaća i učenje! Sama pomisao na to budila je u meni morsku bolest. Ljudi, već više od šest godina radim isto! Zar nije dovoljno što znam pisati, čitati i računati? Sada me još gnjave nekakvim jednadžbama, zamjenicama za koje ni ne znam što su... I s Josipom Jelačićem koji je odavno umro. Slušam samo kako su mi ocjene važne za srednju školu. Poslije ću slušati isto o fakultetu. A kada ću uživati? Samo uvijek nešto moram... Dosadan život! Kada ću moći živjeti svoj život? Bojim se da su mi već zauzeli čitavu biografiju.

Sara Logožar, 7.a

V goricaj

Vjutro me mama zbudila i rekla ka idemo k sosedaj na brotvo. Prepravila mi je škarje i konto. Ne mi je bilo vola iti. Najrajiš bi se zvlekel, ali protiv mamine reči se nebre.

Došli smo u gorice, a tam je bila takša megla ka sam ne vidje prsta pred nosom. Dobro ka sam meo škorje inače bi mi rosa predrla do štomfi. Najveć so me rezveselili ftički. Lepo so žvrglili, a jo sam jih poslušo. Zgledali so tak veselo, ali čim sam došao bliže, mom so se prestra-

šili i odleteli. Počeli smo brati. Vrezo sam por grozdi, a konta je već bila puna. Dojšo je putar, a jo sam mo sipo grozdje v puto. I tak čuda pot za redom. Pomalem mi je već postalo dosadno. Išo sam se šetati i u trovi sam vidje dvo kukce kak se nagojajo. Dugo sam jih gledo pa sam ne niti u pomet zeo ka me mama išće. Dojšo sam nazoj gori i si skupa smo nesli prešat grozdje. Naprešali smo čuda, a meni je u goricaj se lepše i lepše.

Filip Ivančić, 5.b

Klokani bez granica

Natjecanje "Klokani bez granica" međunarodnog je karaktera i okuplja predstavnike velikog broja Europskih zemalja. Cilj tog natjecanja je popularizirati matematiku kao znanost i potaknuti širenje osnovne matematičke kulture. Svrha je približiti učenicima matematiku i povećati želju i zanimanje za matematičke zadatke ne samo u školi, nego i mimo nje. Na tom natjecanju sudjeluju učenici koji žele i posjeduju određena matematička znanja. Ove godine se održalo 15. ožujka i to u svim školama u isto vrijeme. Pristigli rezultati pokazuju koji učenici su ušli među 10% najboljih, a iz naše škole to su: Denis Horvat iz 5.a, Petar Horvat iz 4.a i Nikla Germek iz 3.a. Čestitamo im na plasmanu, a ostalima više sreće naredne godine.

Uredništvo

Mudre glavice na matematičkom Klokanu 2012.

Mesap Libar

Fotografija za sjećanje, MESAP LIBAR 2012.

U petak 13. travnja otvoreno je peto izdanje sajma knjiga u Nedelišću - Mesap Libar. Uz veći broj izlagača proširen je i sadržaj sajma ponudom informatičke opreme te audio i video tehnike. Prvi dan sajma rezerviran je za knjige vezane uz školu i druženja

s književnicima. Organizirani su posjeti učenika osnovnih i srednjih škola, a među njima su se našli i učenici iz naše škole. Tom prilikom sudjelovali su susretu s književnicom Željkom Horvat - Vukelja.

Uredništvo

Naš mali kaj

Berta Bregović na Našem malom kaju

U zadnjem danu Mjeseca hrvatske knjige, već tradicionalno, održana je po 8. put manifestacija *Naš mali kaj* koja okuplja mlade osnovnoškolske pjesnike s ciljem očuvanja dragog nam Kaja. Našu školu na toj je smotri predstavljala učenica 5. razreda Berta Bregović sa svojom pjesmom "Škola". Berta je ponosno pročitala svoju pjesmu među 14 sudionika iz međimurskih škola, a na smotri ju je pratila njena mentorica, učiteljica Sandra Logožar.

Uredništvo

U kinu

Naša škola je 11. 11. 2011. išla u Centar za kulturu Čakovec. Gledali smo film "Koko i duhovi". To je hrvatski dječji film iz 2011. godine, a režirao ga je Daniel Kušan prema romanu Ivana Kušana. Glume Antonio Parač kao Koko Milić, glavni glumac te Nina Miletić i Kristian Bonačić kao Marica i Zlatko. Najzanimljiviji lik nam je bio stari Vincek, koji se smatrao mrtvim. Najstrašnije nam je bio kad se Vincek ukazao starijoj gospodri Bobić na prozoru kao duh. Gospođa Bobić se od straha jako preplašila, a i mi smo se. Film nam se jako svidio jer je na kraju sve dobro završilo: stari Vincek je zapravo živ, a još bolje od toga jest da su Kokov prijatelj Božo i njegova majka zapravo Vincekova obitelj. Najljepše nam je bilo kad su Koko i njegovi prijatelji riješili još jedan misterij. Vratili smo se kući razmišljajući o tome je li bolji roman ili film.

Skupina učenika, 5.b

Škola

Škola traje već tri tjedne.

*Tu i tam me šteri
novi dečko pogledne.*

Doma mi velijo:

*- Ve se treba knige prijeti,
a ne sam z barbikaj igrati!*

*A naši dečkeri sam bi se bili,
a v školi nikaj vučili.*

*Sam se derejo, lečejo,
a na ispitaj se komaj prevlećejo.*

*Dok zvonec zazvoni,
celo telo me zaboli.*

*FERJE BI RADA NEKŠE MELA
KAJ BI SI VUHA POČINULA
I OD BRIGI ODEHNULA.*

Berta Bregović, 5.b

Stolek, stolek

Učenici nižih razreda naše škole prisustvovali su kazališnoj predstavi "Stolek, Stolek" u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu. To je lutkarska predstava koja se temelji na dobro poznatoj priči braće Grimm "Stoliću, prostri se". Pripovijest je napisana na kajkavskom dijalektu, korišten je sav raspoloživi komički potencijal jezika (poslovice, napitnice, štikleci), sva mjesta događanja lokalna su, pripovijest se odigrava u gradu Varaždinu, na Dravi i u Dravskoj šumi, pa čak i u Međimurju.

Uzbudjenje prije predstave

Uživali smo u ovoj duhovitoj predstavi, uz odlične glumačke kreacije u kombinaciji s lutkarskom animacijom te veselom glazbom.

Snježana Baksa, učiteljica

Izgradnja partnerskog odnosa s roditeljima učenika

Zajednički roditeljski sastanak

Cilj uspješne suradnje s roditeljima je "uspješno", zadovoljno dijete. Tako da je tijekom školovanja jako važno izgraditi partnerski odnos s roditeljima. Izgradnja partnerstva znači dijeljenje moći. Dajući, ili bolje rečeno, vraćajući roditeljima nešto od te moći, škola povećava rezultate učenja svojih učenika.

Znamo da su roditelji vrlo heterogene skupine s mnogo različitih pretpostavki, stavova, vjerovanja, predodžbi o školovanju koje počiva na njihovim različitim iskustvima. Uvažavajući ih kao takve moramo pronaći put suradnje kako bi njihovo dijete moglo napredovati.

U izgradnji partnerskog odnosa s roditeljima koristila sam:

1. Dosljednu i jasnu dvosmjernu komunikaciju

2. Različite načine uključivanja u rad škole: zajednička druženja s učenicima, roditelji kao gosti razreda, radionice za roditelje, pisma roditeljima (pohvale o napredovanju djeteta), posjet obiteljima, razredni ljubimac (upoznavanje načina provođenja slobodnog vremena kod kuće), neformalne poruke (o aktivnostima u školi), oglasna ploča za roditelje (fotografije sa zajedničkih

druženja, godišnji i mjesecni plan rada, prijedlog literature za roditelje, kutija za prijedloge), učeničke mape (napredovanje u učenju, socijalnim vještina-ma, osobno planiranje aktivnosti).

Prednosti takvoga rada

Djeci se omogućuje mnogo više izbora i načina poučavanja, djeca uživaju u povezanosti svojih roditelja sa školom, djeci se pruža uzor, model za

MAJKA
Kad sam tužan i usamljen
ona je uvijek tu.
Smiješi se od uha do uha.
Svaki dan kad sam sam,
ona me uvijek nazove.
Ništa joj nije teško.
Puno radi a malo se odmara.
Ona je najbolja mama na svijetu.

Petar Horvat, 4.a

DRAGA MAMA
Hvala ti mama što si mi sve dala.
Mislim da znaš da te puno volim.
Kad si kraj mene uvijek mi sve krene.
Kad te vidim, srce od sreće mi se kreće.
Kad si tu, sigurno neće biti nesreće.
Zato si zasluzila puno sreće.

Luka Ter, 4.a

ponašanje, roditelji bolje razumiju i više cijene učiteljeve napore, roditelji i ostali članovi obitelji osjećaju se važnim dijelom djetetovog procesa učenja, roditelji upoznaju filozofiju škole i kurikuluma.

Učiteljica 4.a, Bernarda Novak

Pjevamo i sviramo

Maxenca

Obitelji je prva škola ljubavi

Osvrt roditelja na zajedničke roditeljske sastanke:

Sviđa mi se takav oblik druženja s djecom. Ugodna atmosfera zajedničkog rada, smijeha, veselja, dobrote, zadovoljstva. Bilo bi dobro da se organizira više takvih druženja.

Prekrasno, puno emocija, iskrenošti. Veseli me što su djeca sretna, otvorenija, a mi ispunjeni nekom novom energijom za svakodnevnicu koja nas čeka.

Uz takva druženja zaboravimo na svakodnevne probleme. Posvetimo se potpuno djeci. Djeca su ponošna na nas.

Bilo mi je ugodno u društvu djece. Vidim kako se dijete ponaša u školi. Bolje razumijem rad u školi.

Vesela sam zato što vidim kako su djeca vesela i uzbudjena kad svi zajedno radimo.

Zadovoljna sam i sretna što je svaki roditelj odvojio svoje vrijeme za zabavu, igru i učenje. Sreća na licima djece sve govori.

Danas mi je bio poseban dan. Shvatila sam kako je lijepo biti roditelj. Kako je malo potrebno da se bolje povežemo sa svojom djecom. Da odvojimo vrijeme za njih. Kako samo zrače veseljem i ponosom.

Prekrasno druženje s djecom i s vama draga učiteljice. Sve što me muči, zaboravila sam. Više nikad neću reći da nemam vremena. Malo je potrebno za sreću naše djece.

Ovo je bilo opuštanje nakon napornog rada. Moglo bi se to ponoviti. Zadovoljna sam vašim planovima, radom. Već se veselim sljedećem susretu.

U ovo predblagdansko vrijeme u srcu svakog čovjeka rađaju se osjećaji: ljubav, sreća, mir. Svaki trenutak proveden s djecom je dragocjen. Iako umorna, opustila sam se i stvarno sudjelovala u svakom trenutku.

Napravili smo plakat

Čuvajmo naš planet

ČUVAJMO NAŠ PLANET

Nije ovo bajka.

Ne uništavajte prirodu,
jer ona je naša majka.

Životinjama živote ne uzimajte,
barem malo ljubavi prema njima imajte.

Ne bacajte smeće,
nego ga stavite u vreće od njega veće.

Ne rušite pticama gnijezda,
gleđajte izlazak noćnih zvijezda.

Ne uništavajte svijet,
priateljstva, zasadite cvjet.

Ptičice na granama pjevaju u isti glas.
Čuvajte zemlju za nas!

Doroteja Lovrenčić, 4.a

Zajednička igra Lego kockama

Stručna usavršavanja učitelja

Bernarda Novak, učitelj savjetnik

Uz sva svoja priznanja i obveze koje ona nose sa sobom, učiteljica Bernarda Novak početkom školske godine zbog svog je izvrsnog načina rada u nastavi s djecom napredovala u zvanje "učitelj savjetnik". Viša savjetnica Agencije za odgoj i obrazovanje Đurđa Kulušić pratila je njezin rad i na temelju svojih opažanja dala je još jednu titulu našoj kolegici. Brojni su uvjeti potrebni za napredovanje, između ostalih to je izvannastavni stručni rad, stručno usavršavanje, kreativnost u poučavanju, neprestana primjena i izmjenjivanje suvremenih oblika rada, suradnja s učiteljima, roditeljima i društvenim zajednicom.

Čestitamo učiteljicama Vesni i Bernardi, neka budu primjer i ostalima da se uz sav maksimalno uloženi trud mogu vidjeti odlični rezultati u radu s djecom, ali i u vlastitom profesionalnom razvoju.

Uredništvo

Savjeti za učitelje

Dragi učitelji, sigurno imate u raredru djecu koja imaju slabe ocjene pa čemo vam dati par korisnih savjeta.

1. Nemojte misliti da oni namjerano dobivaju loše ocjene.
2. Objasnite im gradivo koje ne razumiju.
3. Porazgovarajte s učenicima i probajte riješiti problem.
4. Ako ga niste riješili pozovite njihove roditelje i porazgovarajte s njima.
5. Izmislite neku zabavnu igru u kojoj će djeca i učiti.

Marina Branilović, Damira Prišlić i Sandra Novak, 4.f

ISSA Certifikat učiteljici Vesni Perhoč

Učiteljica Vesna na svečanoj dodjeli ISSA certifikata

Već smo u prošlom broju pisali o ISSA Certifikatu izvršnosti koji je, osim kod učiteljice Bernarde Novak, sada i u rukama učiteljice Vesne Perhoč. 9. prosinca 2010. komisija je donijela odluku o dodjeli Certifikata, a 26. ožujka ove godine učiteljici Vesni svečano je uručeno to visoko međunarodno priznanje za izvrsnu kvalitetu rada usmjerenog na dijete, a dodjeljuje ga International Step by Step Association (Pučko otvoreno učilište Korak po korak).

Stručno usavršavanje u Budimpešti

U sklopu svog stručnog usavršavanja djelatnici naše škole boravili su jedan dan u susjednoj Mađarskoj, uglavnom u njenom glavnom gradu - Budimpešti. Razgledavajući raskošne znamenitosti i ljepote ovog nadaleko poznatog grada, podijeljenog na dva dijela, upoznali smo novu kulturu i uz iscrpljeno predavanje naših vodičica obišli sva najznačajnija mjesta mađarske kulture, politike i društva općenito. Unatoč napornom tempu obilaženja starog i novog dijela grada, Budima i Pešte, vratili smo se zadowoljni i puni dojmova, sa zaključkom - ovo vrijedi ponoviti!

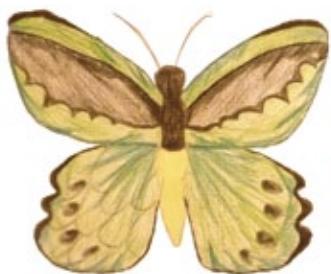
Sandra Logožar

Predavanje o komunikaciji

Da su i učitelji ponekad učenici, pokazalo se na nedavnom predavanju za učitelje naše škole kojeg je upriličila jedna od viših savjetnica iz Agencije za odgoj i obrazovanje - Ružica Ambruš - Kiš. Priredila je zanimljivu prezentaciju o komunikaciji s nizom vježbi za skupine učitelja u kojima su se oni pokazali u komunikacijskim vještinama. Nakon predavanja zaključili smo da bi nam ipak više pomogli primjeri dobre prakse.

Sandra Logožar

Maxenca

Damira P., 4. f

Medo

Mali medo šeta
i stalno mu nešto smeta.

Češka svoju njušku
i rado jede krušku.

Voli jesti puno meda,
a uhvatiti se ne da.

Elena Horvat, 3.c

David M., 2. d

Proljeće

Ja volim proljeće. Proljeće volim zato jer je sve u cvatu, lišće raste, trava se zeleni, sunce nas toplo grije, ptice lete i cvrkuću, ljudi sade voće i povrće. U proljeće se priroda zeleni. Volim šetati prirodom i brati proljetno cvijeće ili malo leći na travu. Volim miris trave. U proljeće svjetaju visibabe, jaglaci, tulipani, šumarice... Ja volim svo cvijeće. Ubrat ću cvijet i poklonit ću ga mami, sestri ili curi.

Marko Ignac, 5.f

Izabela L., 7. b

Maxenca

Ožujak

Ožujak je donio
Žuto sunce.

Ujutro je sve pospano.

Ježić se probudio,
A ptice su se vratile.

Kako je lijepo u proljeće!

Dolores Lovrenčić i Tea Štampar, 2.a

Dina M., 7. b

Kako su se i čime igrali naše mame i tate

Dok su roditelji bili u mojim godinama, svijet je bio drugačiji. Nije bilo puno igračaka i računala. Nije bilo puno crtića. Zato su se djeca igrala vani. Pravili su šatore, igrali se skrivača, Partizana i Njemaca, lovača... Igračke su izrađivali sami. Svatko je imao svoj pištolj, pušku i luk.

Zimi su cijelo vrijeme bili na snijegu. Pravili su snjegoviće, grudali se i sanjkali. Još uvijek imamo sanjke koje je mojoj mami napravio djed. Tata je uvijek igrao nogomet. Mama je puno čitala i izrađivala ručne radove. Pravila je goblene, tapiserije, štrikala je i heklala. Mnogo su se igrali društvenih igara. Najdraže su im bile Čovječe, ne ljuti se, Potapanje brodova, šah, mlin, Mau Mau...

Tada nije bilo interneta, toliko TV programa, igračaka, ali nikada im nije bilo dosadno.

Rebeka Košak, 3.a

U potrazi za srećom

Svi mi često tražimo sreću i nadamo se da ćemo je pronaći. No rijetki od nas se prije traženja zapitaju što je zapravo sreća.

Često sreću tražimo u materijalnim stvarima, a one nas ustvari čine ne-sretnima. U današnje vrijeme upravo se takve stvari smatraju srećom i ljudi žive u sjeni materijalnih stvari. Grijesimo kada mislimo da se sreća nalazi u takvim stvarima. Ne! Sreću ne možemo kupiti niti je pronaći, ako je tražimo na krivim mjestima. Tek kada shvatimo što znači sreća i kad je naučimo cijeniti, naći ćemo je. Sreća je kad imаш obitelj koja te voli i koja je uvijek uz tebe, sreća je kad imаш prijatelje s kojima možeš dijeliti dobro i zlo. Sreća je kad ti osoba u koju si zaljubljen uzvraća osjećaje, kad ti se netko od srca nasmiješi. Sreća je kad imаш nekoga tko primijeti kad si tužan i čini sve kako bi ponovo bio sretan. Sreća je kad te ni kišni dan ne može spriječiti da se zabavljaš s prijateljima, sreća je kad se možeš veseliti s drugima iako si tužan.

Sreća je kada nemaš puno, ali ti u životu ništa ne nedostaje, kad ti je malo dovoljno da budeš sretan. Nije ju teško pronaći, ako je tražimo u stvarima koje nam mame osmijeh na lice. Sreću ćemo pronaći u osmjesima ljudi do kojih nam je stalo.

Ivana Marciuš, 8.a

Ivana Oršuš, 7. b

Dražuljiž kreativnosti

Monika M., 7. b

Proljeće

Ja volim proljeće. Volim proljeće jer se ptice vraćaju, zeleni se trava, sunce nas grijije, a leptiri lete od cvijeta do cvijeta. Lišće dobiva zelenu boju. Volim šetati prirodom i brati proljetno cvijeće. U proljeće cvatu tulipani, jorgovani, maslačak, tratinčice, narcise, visibabe, šumarice, ljubičice. Najviše volim tulipane. Ubrat ću tulipan i pokloniti curi.

Nino Balog, 5.f

Dolores L., 2. a

Moj kućni ljubimac

Želite li znati koji je moj kućni ljubimac? Nikada nećete pogoditi! Zove se Ozzy. On je egzotična i jako rijetka životinja. To je bradata agama. Jedan mali sićušni gušter koji se voli maziti i po cijele dane ljenčariti. Vrlo je zanimljiv. Sada je još mali, a može narasti do pola metra. Tijelo mu je raznih šara, a rep dugačak. Hrani se raznim voćem i crvima. Smješten je u mali terarij koji je opremljen tropskim biljkama da bi se on osjećao kao u pustinji. Sjećam se kad je stigao u svoj novi dom. Izgledao je jako prestrašeno. Ja sam njega zavoljela na prvi pogled. Nakon para dana je i on to osjetio. Najljepši osjećaj mi je kada si ga uzmem u ruke, mazim ga, a on mi zaspri.

Damira Prišlić, 4.f

Boli me zub

Ana i Tanja su od bake dobole vrećicu bombona i čokolade. Zapravo, bila je to vreća slatkisa. Ana je pojela pola vreće i rekla da ne može više. Zatim je Tanja pojela drugu polovicu. Nisu oprale zube! Zubi su im pocrnjeli i dobole su karijes. Mama ih je odvela zubaru. Zubari im je izbrusio zube i stavio plombe. Od tada su prale zube.

Klara Mihalić, 1. d

Mario H., 1. b

Život je dar

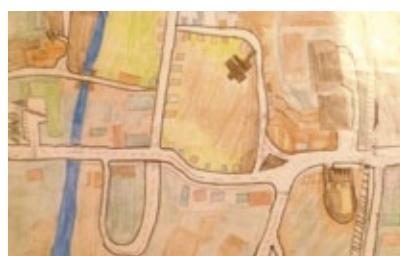
Život je prekrasan dar. Svakom djetetu život daruju dva voljena bića. Život ti daruju mama i tata. Život započinje kada se rodiš i udahneš prvi puta zrak i kad twoje malo srce počinje kucati sve glasnije i glasnije. Tada počinješ shvaćati da je život prekrasan i da svaki čovjek mora biti zahvalan na tome.

No neki ljudi svoj život pretvore u smrt. Mnogi ljudi se počinju opijati, pušiti i drogirati. To znači i kraj njihovog života. Naravno, ti ljudi zaborave smisao života i što su sve mogli učiniti. Svoj život odbace kao nekakvo smeće. Tako danas umire sve više mladih osoba. Umjesto da usrećuju druge i daruju toplinu svojoj obitelji, odlaze u tamnu i hladnu zemlju.

Život je kao stablo. Kad ti nešto lijepo i učiniš u svom životu, stablo se počinje granati. Život je pun tajni i uzbudjena, sreće, ali i tuge. Svaki život ima svoje uspone i padove. Smisao života je što ti postojiš i svako biće na planeti Zemlji živi drugačiji život.

Nažalost, život nije vječan. Jednom će se ugasiti kao svijeća i tvoj će život prestati. Pretvorit ćeš se u prah i otići na nebo i тамо ćeš maštati o svom životu koji si proživio. Kada čovjek umre, postane jedna zvijezda i ta zvijezda krasiti neki novi život. Zato je život predivan dar i treba ga čuvati jer život je ono najvrednije što čovjek ikada može imati.

Valentina Golub, 8.a

Patrik M., 3. a

Maxenca

Hana G., 4. a

Nesretne potočnice

Prva potočnica: Što Radiš?

Druga potočnica: Jako sam prestrašena i žalosna zbog ovog smeća.

Prva potočnica: I ja.

Druga potočnica: Što ćemo onda?

Prva potočnica: Ne znam, nadam se da će netko naići.

Druga potočnica: Evo jedne djevojčice, nadam se da će nam ona pomoći.

Djevojčica: Hej, zašto pláctete?

Prva potočnica: Naš potok je zagađen.

Druga potočnica: Hoćeš li nam pomoći?

Djevojčica: Naravno, pozvat ću svoje prijatelje i sve ćemo vam očistiti.

Prva i druga potočnica: Hvala ti!

(I tako su prijatelji očistili potok i svaki dan posjećivali potočnice koje su još dugo cvale.)

Tea Branilović, 3.c

Lorena O., 4. a

Maxenca

Školsko dvorište

Moje školsko dvorište nalazi se u dugoj Varaždinskoj ulici. Ono je veliko. Ima mnogo zelene trave na kojoj se maslačci žute poput zlatnog sunca. U dvorištu rastu dva visoka bora koji poput stražara nadziru tko dolazi. U njemu su i dvije penjalice po kojima se volimo penjati. Tu raste i lipa stara više od 100 godina. Sada u proljeće, sve je puno boja koje vole sitne životinjice. Leptiri obožavaju mirise cvijeća i miris lipe u cvatu. Pčelice zuje i bruje i marljivo skupljaju med. Ptice cvrkuću od sreće. Za tajne školskog dvorišta ne znam. No, možda noću ptice i kukci dolaze ovamo učiti kao i mi djeca. Dvorište se plaši susjeda koji viču dok se igramo loptom pa si misli: "Tko im je kriv što su izgradili kuću kraj škole?!" U našem dvorištu prevladavaju sunčane vremenske prilike i život je tu uvijek lijep u svim godišnjim dobima. Volim ovo dvorište i falit će mi kad odem u drugu školu, ali ga nikada neću zaboraviti.

Sandra Novak, 4.f

Lucija P., 7. b

Kad sam bila mala

Kad sam bila mala, voljela sam se igrati vani. Moja mačka je uvijek bila sa mnom. S bakom smo se igrale loptom ili nešto sadile u vrtu. Ponekad sam sama hranila mačku. Prvi put sam kitila bor kad sam imala godinu i pol. Bila sam jako uzbudjena i sretna. Sve mi je bilo jako zanimljivo. Voljela sam mjesiti tjesto i praviti kolače.

Glavna zabava bila mi je istraživanje po ladicama i ormariima. Bacala sam novine i druge stvari van i skrivala se unutra.

Clara Mihalić, 1.d

Fran K., 2. a

Kišobran

Živio jedan kišobran
sivim životom,
tužan i sam.

Pun nade
išao u šetnju gradom,
a vraćao se sam
i uplakan.

Kad jutros
svane mu sretan dan!

Našao je svoju odabranicu,
prekrasnu šarenu,
kišnu kabanicu.

Sandra Novak, 4.f

Dino K., 2. a

Moja majka

Moja mama zove se Marija. Visoka je i mršava. Ima dugu smeđu kosu i smeđe oči. Ona se voli smijati. Dobra je i nježna. Ponekad je stroga kada ju naljutim. Ona voli cvijeće. Ja volim kada mi priča priču i pjeva uspavanku.

Vesna Ignac, 2.a

Pozdrav s Jadrana

Škola u prirodi

6. lipnja 2011. U jutarnjim satima uzbudeni i sretni zbog odlaska na more, stigli smo u školu s koferima u rukama. Kad smo se svi okupili i pozdravili s roditeljima, krenuli smo put Jadrana, u Crikvenicu. Prvo odredište bio je Nacionalni park Risnjak. Bilo je lijepo razgledavati ljepote tog dijela Gorskog kotara uz pratnju vodiča. Kad smo konačno stigli na more, doček je bio srdačan. Smjestili smo se u sobe i upoznali animatore. Sljedila je kratka šetnja sa svrhom upoznavanja mjesta. Kad smo se navečerali, umorni od puta i dojmova, pošli smo spavati.

7. lipnja 2011. Drugi dan, nakon jutarnje tjelovježbe i doručka, krenuli smo brodom do Vrbnika. Bilo je lijepo upozanti novo mjesto. Nakon ručka i odmora konačno je došlo vrijeme za kupanje. Poslije večere pošli smo u disco gdje je bilo super jer smo imali party i natjecanje u ludim frizurama.

8. lipnja 2011. Treći dan ponovo počinjemo jutarnjom tjelovježbom i doručkom. Sljedio je posjet centru Crikvenice i Aquariumu te razgled gradu.

Zajednički pozdrav iz Selca

Kupili smo suvenire i vratili se u hotel na ručak i odmor. Predvečer je bila rezervirana za kratko kupanje.

9. lipnja 2011. Četvrti dan smo posjetili otok Krk i njegove znamenitosti. U Crikvenicu smo se vratili tek poslije podne. Uslijedila je posljednja večer u disci i podjela diploma.

10. lipnja 2011. Posljednji dan nakon doručka ponovili smo sve što smo naučili tijekom boravka u školi u prirodi, a bilo je toga puno. Nakon ručka krenuli smo prema sjeveru Hrvatske. Jako sretni i puni dojmova, stigli smo kući.

Filip Pleh, 5.b

Maturalac iz snova

Svi zajedno kod Marina Držića

Od 28.06. do 01.07. godine 2011. sadašnji sedmaši išli su na četverodnevni maturalac u Gradac. No, trebalo je puno vremena da donesemo konačnu odluku kamo ćemo ići. Roditeljima su neke ponude bile preskupe, neke

glupe, neke nezanimljive. Ali na kraju, izabrali smo Gradac te nismo zašalili.

To su bila naša četiri savršena dana u kojima smo svi uživali. Upoznali smo nove prijatelje, nove ljubavi, a i zanimljivosti koje smo saznali u raznim

muzejima gdje smo bili. Nama svima najdraži dio bio je kad smo vidjeli plažu Gradca. Valovi su nas jednostavno mamili u more. Najviše slobodnog vremena provodili smo u moru.

Dok se spustila noć, išli bismo šetati ulicama, kupovati raznorazne ukraše koji će nas podsjećati na ovaj divni gradić, plesali bismo i pjevali te radili svakojake aktivnosti koje su pripremili animatori. Svima nam se svidio izlet brodićima po dolini rijeke Neretve. Saznali smo mnogo toga o životu тамо, o uzgojima različitih agruma. Vidjeli smo i zmije, ribe, lopoče što se činilo jako zanimljivim.

Svi ćemo sigurno pamtitи izlet u Dubrovnik, najlepši grad Hrvatske. Vidjeli smo puno poznatih povijesnih zgrada i ličnosti te uživali na plažama Dubrovnika. Naš maturalac bio je jako poseban jer smo svi bili zajedno, svi smo se zbljžili te još i danas izmenjujemo dojmove o maturalcu iz snova.

Lena Novak 8.a

Maxenca

Dan zahvalnosti za plodove zemlje

Bio je to dan kad su se u prostorima dvorane Mesapa okupile sve udruge, škole, vrtić i ostale organizacije s prostora Općine Nedelišće, a sada već i mnogo šire. Svakom od sudionika pripada po jedan štand kojeg ukrašavaju proizvodima iz vlastite proizvodnje. Štand naše škole ponovo je bio vrhunski uređen i opremljen zahvaljujući prije svega učiteljici likovne kulture, Nataliji Jezerinac, a potom i ostalim učiteljicama i učiteljima koji su pomogli. I sami se možete uvjeriti u to na fotografiji.

Uredništvo

Tko će spretnije okrenuti palačinku?

Vinogradi

Vinogradi u jesen
vrve glasovima tržnice.
Veseli berači su leptiri-
trče s trsa na trs.
U slatkom medu grožđa
svaka kap mošta
slapovima teče.
Stare bačve vino
s pjesmom dočekuju,
A rose se s njima
kristalnim sjajem
opraštaju.

Patrik Žličar, 7.a

Pekari iz 4. c

Maxenca

Božićna priredba

Naši dragi gosti na Božićnoj priredbi

Osim priredbe povodom sv. Nikole koja se već tradicionalno održava u Gornjem Hrašćanu, slijedi ju još jedna, božićna priredba u matičnoj školi u Macincu. Učenici su prigodnim programom unijeli duh Božića u srca svih posjetitelja. Pjesmom, plesem, recitacijama i dramskim izrazom potaknuto je svečano raspoloženje i blagdanski ugodaj koji smo svi skupa ponijeli svojim kućama u miru čekajući nadolazeće blagdane.

Uredništvo

Dan kruha

Dana 17.listopada 2011. godine tradicionalno smo obilježili Dan kruha. Tijekom drugog sata učenici su pogledali kratki program "Od zemlje do kruha" koji su organizirale vjeroučiteljice Klaudija Lovrenčić u razrednoj nastavi i Dajana Mikan - Vidović u predmetnoj nastavi. Osim prisustvovanjem programu u holu kojeg su pripremili učenici 5.b razreda, učenici su sa svojim razrednicima na različite načine osmisili realizaciju Dana kruha.

Uredništvo

Doček svetog Nikole

Sv. Nikola u Gornjem Hrašćanu

I ove godine učenici naše škole pripremili su priredbu u čast sv. Nikole. Prvi su se predstavili naši najmlađi učenici. Tek su 3 mjeseca đaci, a već su puno naučili : čitati, pisati, računati, recitirati i glumiti. Zatim su učenici 2., 3. i 4. razreda plesem i glumom pokazali da narodni običaji zavičaja nisu zaboravljeni. Za dragog nam sveca, pripremljen je poseban program isprepletom glumom, plesem i pjesmom. On je bio jako zadovoljan viđenim i mnoštvo nestrijepljivih malisana nagradio poklonima.

Snježana Baksa, učiteljica

Obilježili smo...

Legenda o Valentinovu

Tumačenje potječe iz Rima. Još dok je kršćanstvo bilo potpuno nova i mlada religija, živio je svećenik Valentin. Tadašnji car, Klaudije I., naredio je svim vojnicima da se niti slučajno smiju ženiti ili zaručavati, jer je držao da se vojnici (kao oženjeni ili zaručeni muškarci) neće htjeti boriti u njegovim ratovima, već će radije ostajati kod kuće sa svojim obiteljima. Svi svećenici odlučili su poštovati ovu carevu odluku pa nisu više htjeli vršiti sam obred vjenčanja. Svi, osim jednoga...

Recitatori su nam uljepšali Valentinovo

Svećenik Valentin oglušio se na carevu odluku i počeo je potajno održavati ceremonije vjenčanja svih mlađih parova koji su to željeli, sve dok ga nisu ulovili i bacili u tamnicu. 14. veljače (večer uoči rimskog proljetnog blagdana Luperkalije) svećeniku Valentinu odrubili su glavu.

Nedugo nakon smrti narod ga je proglašio svecem pa kada se u Rimu učvrstilo kršćanstvo, svećenstvo je odlučilo spojiti blagdan Luperkalije i smrt Svetog Valentina u jedan. Odredili su da će se novi praznik slaviti 14., a ime su mu dali u spomen na ovog sveca. Naravno da postoje i druge teorije o porijeklu ovog praznika, pa se mogu recimo pronaći teze da potječe od nekih poganskih obreda, dok druge pak govore kako se u srednjovjekovnim vremenima vjerovalo da se ptice počinju pariti 14. veljače, pa otuda običaj slanja "valentinovskih" čestitki.

Istražila: Martina Oršuš, 7.b

Kako je moj tata osvojio mamu

Bila je to jedna tipična srednjoškolska ljubav. Godine kada se na svijet gleda ružičastim naočalama. Oni su bili učenici iste škole i družili se pod malim i velikim odmorima. U vlaku su uvijek zajedno sjedili.

Moj je tata bio "zgodan frajer", a mama je pala na pozive u kino, darovane ružice i "lepe okice". Pet su godina razmišljali je li to "to" i konačno odlučili reći ono čuveno "DA-u dobru i u zlu". Tako je to već punih sedamnaest godina. Iz te ljubavi smo se rodili brat i ja.

Tata je i dalje frajer, samo što mame više nisu dovoljne "lepe okice". Ipak su već davno skinuli ružičaste naočale. Ali ljubav je još tu...

Nina Horvat, 7.b

Moji roditelji su se upoznali na šanku! Ništa neobično jer je tata radio kao konobar. Mama je došla do njega kao i svaki drugi gost. Jako joj se sviđalo kako se odijevao, ipak je imao brata koji je šivao odjeću.

Mama je sve češće dolazila u tatin kafić pa ju je on pozvao na spoj.

Izašli su zajedno van i tko zna kamo još... Njihovo se druženje nastavilo.

Jednog lijepog dana tata je pitao. "Sandra, hoćeš li biti moja žena?" Ona je pristala, naravno. Nakon devet godina čekanja došao sam i ja. Da im "upropastim" živote...

Patrik Posavec, 7.a

On i ja

*Kad otvorim oči,
Znam da je tu,
Moj princ iz bajke.
Baš kao u snu
Lijepo je osjetiti
Da si nekom sve.*

*On je anđeo bez krila,
Dan koji sniva,
Jutro koje dolazi,
Sunce koje zalazi.
S njim nikad nije dosadno,
Priče priča opasno,
Zanimljivo me pogleda
I zagrljajem dotjera.*

Kristinka Dolar, 6. a

Valentinovo i Fašnik u školi

Male maškare uživaju u priredbi

Kao i svake godine, veljača je najzaljubljeniji i najveseliji mjesec u godini. O tome svjedoče literarni radovi

učenika naše škole, a i naše fotografije. U njima se može vidjeti sva kreativnost i maštovitost naših učenika.

Maxenca

Akcija "Više cvijeća, manje smeća"

Više cvijeća...

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec u suradnji s Općinom Nedelišće već nekoliko godina provodi akciju čišćenja okoliša pod krilaticom "Više cvijeća, manje smeća". U ovoj godišnjoj akciji sudjelovali su učenici 7.a i 7.b razreda, pod vodstvom i budnim okom svojih učitelja Tine Ladić, Zlatka Sira, Renate Kerovec, Nenada

Martinca i Pauline Mikolaj-Blagus. Očistili su putove koji iz Macinca vode prema Gornjem Hrašćanu, Trnovcu, Preseki, Črečanu i Gornjem Mihaljevcu. Hvalevrijedna akcija je trajala dva školska sata, nakon čega je Općina Nedelišće sudionike akcije počastila užinom i osvježenjem.

Uredništvo

... manje smeća

Jesenja

Uz vinogradsku stazu
vijugavi potok teče
proziran kao kiša.

Vjetar svojim
ledenim dahom
preplavi ptice.

Lišće spašava ptice.
Prostrtom plahom
otjera ledeni vjetar.

Magdalena Silaj, 7.a

Jesen kod mene

Vjetar raznosi
crvenu prašinu lišća,
oblaci donose kišu
prozirnih bisera.

Djeca se slade
crvenim sočnim draguljima.

Nebom modrim
ptice nadlijeću
bijeli pepeo oblaka.

Karlo Miholček, 7.b

Kam se koje smeće meče?

Tijekom svibnja, učenike 2. i 3 razreda iz Gornjeg Hrašćana i Macinca zainteresirala je radionica "Kam se koje smeće meče?". Radionicu je organizirala zaštitarsko – ekološka organizacija "Nobilis" u suradnji s poduzećem ČAKOM iz Čakovca, a

Kam se koje smeće meče

održao ju je volonter Goran Sabol. U jednom školskom satu naučili smo sve o različitim vrstama otpada te pravilnim načinima njihovog odlaganja u kante i vreće. Predavač Goran slikovito nam je objasnio kako se izrađuje kompost i pokazao nam zanimljiv animirani film. Na kraju je svatko od nas dobio priliku ponoviti ono što je naučio: izvlačili smo kartice s ilustracijama pojedinih vrsta otpada koje smo trebali ubaciti u odgovarajuće kantice.

Spomenka Mavriček, učiteljica 3.b

Veljača

Veljača je meni jako zanimljiva.

Stižu nam maškare prave
i Valentinovo sva djeca slave.

Osjećaja za Valentinovo nikad dosta.

Pišu se ljubavna pisma,
poklanja cvijeće za ljubavnu veče.

I maškare nam kucaju na vrata.

Ideja za maškare ima puno.

Svi se maskiraju kako najbolje znaju,
a kostimi izgledaju kao u raju.

Netko će biti vještica siva,
a netko ronioc koji pliva.

I kad sve to prođe,
opet će nešto zanimljivo da nam dođe.

Damira Prišlić, 4.f

Susret s književnicom

Dana 21. studenog 2011. učenici četvrtih i sedmih razreda susreli su se s književnicom za djecu i mlade Nandom Mihoković – Kumrić u prostorijama škole. Književnica je na zabavan i duhovit način prepričavala događaje iz svog života pa su je okupljeni učenici sa zanimanjem pratili. Ispričala im je o počecima svog stvaralačkog rada, pokazala im je stare novine sa svojim prvim književnim uratkom. Za svoj rad

Zanimljivo je s književnicom

zred. Opisala je što je lastin rep i kako izgleda. Za tu knjigu dobila je nagradu "Mato Lovrak" 1995. godine.

Pokazala je ostale svoje romane, a posebno je opisala knjigu "Tko vjeruje u rode još". Ta je knjiga zapravo njezina autobiografija jer u njoj opisuje dio svog života dok je bila trudna sa svoje dvije kćeri. Za vrijeme trudnoće vodila je dnevnik. Njezin je muž želio sina, a ona kćer. Na pretragama su saznali da čekaju blizance. Nadali su se djevojčici i dječaku, ali rodile su se dvije kćeri – Ana i Marija. Kad su one narasle, spisateljica je svoj dnevnik odlučila pretočiti u knjigu i tako je nastao roman. Dijelovi romana započinju komentarima iz perspektive nerođenog djeteta. U romanu opisuje i svoj rodni kraj s kojim je vežu neraskidive uspomene na bezbržno djetinjstvo.

Uredništvo

Varžišek – predstava kazališne družine "Pinklec"

Danas nam je u školu došla kazališna družina "Pinklec". Prikazali su nam predstavu "Varžišek". U toj predstavi se radi o psiću Varžišeku koji je bio tužan jer nije imao vlasnika. Na njega je slučajno naletio stari mlinar Sulitka jedne večeri kad se vraćao kući iz krčme. Sudio mu se i odlučio ga je odvesti kući. No, Varžišek nije bio običan pas. Bio je pomalo čudan. Nije znao čak ni lajati. Sulitka i njegova žena Helena su dugo razmišljali kako pomoći Varžišeku. Sulitka se ubrzo sjetio i naučio Varžišeka lajati. Tad je Varžišek postao pravi psić,

veseo i zaigran. Jednog dana Sulitka je s Varžiškom otišao u krčmu. Varžišek je otišao u kuhinju gdje je nanjušio kobasicu. Malo kasnije Sulitka se vratio kući zaboravivši sa sobom uzeći Varžišeka. Varžišek je u šumi čuo kako pseća vila priča drugoj vili priču o izgubljenom psećem blagu. Psić je krenuo kući. Putem se sjetio priče o izgubljenom blagu i počeo kopati. Valjda se i drugi psići sjete tog blaga i počnu kopati. Predstava je jako zabavna i voljela bih gledati i druge oskupine "Pinklec".

Sandra Novak, 4.f

Knjižnica

Knjižnica svake škole je mjesto gdje svaki razred održi barem jedan nastavni sat tijekom školske godine, a mnogi su učenici u njoj stalni gosti bilo da posuđuju knjige ili ih samo prelistavaju. Nastava u knjižnici povezana je s nastavom hrvatskog jezika, a tamo se održavaju i kvizovi vezani uz lektirna djela.

Za učenike 4. a razreda knjižnica je pripremila kviz vezan uz knjigu koju su čitali - Šuma Strobova. Pobjedničku ekipu su činili Sandro C., Iva N., Lorena O., Danijel D. i Dina B. koji su primili i nagrade – knjige i diplome.

Učenici 4.e razreda u knjižnici su upoznali način na koji se trebaju služiti rječnikom i pravopisom, a potom su u zanimljivim zadacima pokazali što su naučili o tome.

Za učenike 4.b, 4.c i 4.d razreda organiziran je kviz vezan uz poznati dječji roman Mate Lovraka, Družba Pere Krvžice. Pobjedili su učenici 4.d razreda.

Uredništvo

Kazalište u školi

Kazališna družina "Pinklec" iz Čakovca, priredila je nesvakidašnji događaj za naše predškolce, kao i učenike 1. i 2. razreda naše škole. Naime, u ponedjeljak 16. travnja 2012. u prostorima Škole izveli su svoju novu predstavu "A tko si ti?". U izvedbi Karoline Horvat, Davore Dokleje i Marija Jakšića te u režiji Romana Bogdana, predstava je izazvala veliko oduševljenje svih gledatelja. Maštovita scenografija, kostimografija i prekrasne lutke, upotpunjeni profesionalnom glazbom i rasvjetom, bili su sastavni dio kazališne čarolije prenesene u školski prostor. Glumci su svojim umijećem i energijom vješto održali koncentraciju malih gledatelja od početka do kraja, a oni su ih nagradili gromoglasnim pljeskom.

Uredništvo

Zanimljivosti iz nastave

Sigurno u prometu

Već tradicionalno, početak školske godine rezerviran je za predavanje Sigurno u prometu. Prometni policajci Policijske uprave Međimurje došli su nam u posjet te učenicima 1. razreda održali predavanje o tome kako se pravilno ponašati u prometu. Naučili smo što znače pojedini prometni znakovi, kojom stranom kolnika se treba kretati, kako i gdje prelaziti cestu.

Na kraju su nam ljubazni prometni policajci podijelili "krijesnice" – reflektirajuće svjetlosne oznake koje se nose u ruci ili na torbi te nam pomažu da budemo uočljivi vozačima, čak i po najvećem mraku.

Uredništvo

Prometni policajci djele krijesnice

murske došli su nam u posjet te učenicima 1. razreda održali predavanje o tome kako se pravilno ponašati u prometu. Naučili smo što znače pojedini prometni znakovi, kojom stranom kolnika se treba kretati, kako i gdje prelaziti cestu. Na kraju su nam ljubazni prometni policajci podijelili "krijesnice" – reflektirajuće svjetlosne oznake koje se nose u ruci ili na torbi te nam pomažu da budemo uočljivi vozačima, čak i po najvećem mraku.

Uredništvo

Učimo zanimanja

Druženje s medicinskom sestrrom

Sve ono što u nastavi možemo neposredno doživjeti, najduže ostaje u našem sjećanju. Da bi što neposrednije uočili neka uobičajena zanimanja ljudi, učiteljice su učenike drugih razreda iznenadile gostima koji su im iz prve ruke predstavili svoja zanimanja. Zasigurno je strah od liječnika i zubara nakon ovih druženja mnogo manji.

Uredništvo

Maxenca

Kućica za ptice

Učenici 2.a razreda postavili su kućice za ptice na drveće u školskom parku. Kućice su napunili hranom za ptice i brinu o njima tijekom cijele zime.

Učiteljica 2.a, Tanja Sertić

Mali ekolozi

Zbog velikog dvorišta i nekoliko cvjetnjaka koji okružuju našu školu, potrebna je i naša pomoć u uređivanju. Često skupljamo smeće oko

škole, a najljepše je u proljeće dok sadimo cvijeće. Volimo brinuti o okolišu škole.

Učenici 4.e

Mali ekolozi

Obilježili smo Dan Roma

Ove je godine Dan Roma obilježen na drugačiji način. Budući da je Dan Roma, 8. travnja, bio na sam Uskrs, u školi smo ga obilježili nešto ranije, u srijedu 4. travnja. Učenici razredne i predmetne nastave bili su na proljetnim praznicima, ali su zato svoja umijeća pjevanja, plesanja i recitiranja pokazali polaznici programa predškole sa svojim odgojiteljicama Majom V., Kristinom B. i Simonom T. Bilo je veselo, razigrano, zabavno, ne samo za djecu, već posebno za njihove roditelje i djelatnike škole. Nakon dječjeg nastupa, uslijedilo je iznenadenje – nastup romskog sastava "Črne strele". Roditelje su ponijeli zvuci njihove glazbe pa su spremno pokazali svoja plesna umijeća. Bilo je zanimljivo gledati njih, a i neke djelatnike škole u zajedničkoj plesnoj koreografiji.

Uredništvo

Recitacija "Pčelica"

Ni kod ostalih nije izostalo

Učenici razredne i premetne nastave na nastavi hrvatskog jezika imali su prilike pokazati svoje sposobnosti izražavanja na oba jezika - romskom i hrvatskom.

Šareno proljeće

Miševi na svijetu,
leptiri u letu.
Ljubičice u travi,
ptice na grani.
Bubamara na grani,
mravi na slami.

Tamara Horvat, 5.d

Dmtot boje vara

Šudiš p svijet,
pipirig hm zrak.
Ljubičicurlje hm jarb,
vrabuji p ljemn.
Bubamar p ljemn,
furnjik p paj.

Tamara Horvat, 5.d

Šuma

Mravi u travi,
maslačci u travi,
bumbari u letu
i na trešnjinom cvijetu.
Pčelete u medu,
hrušt u letu,
komarac na nebu!

Kristina Ignac, 5.d

Pdure

Furnjišilje om jarbo,
florilje om jarbo,
bumbaru om zrak
šo alu šireš flori.
Lumbina om dulšac,
grnaku letilešči,
cncaru om nor!

Kristina Ignac, 5.d

Proljeće

Žute pčelete zuje,
šareno cvijeće juri.
Zeleni gušteri lete,
šarene životinje slete.
Proljeće se žuri,
djeca kažu: "Juri!"

Nataša Ignac, 5.e

Vara

Galbana lubine marži,
da tata boja flori sgrbašči.
Verdi šuprka letelašči,
da tata boja životinja sletilašči.
Vara š grbasči,
kupiji ziši: "Juri!"

Nataša Ignac, 5.e

Posjet američkog veleposlanika

Povodom Dana Roma, našu je školu 2. svibnja posjetio američki veleposlanik u Republici Hrvatskoj, gospodin Foley sa suprugom. Budući da su prije par godina učenici naše škole posjetili Američku ambasadu u Zagrebu, suradnja je nastavljena. Razgovarali su s ravnateljicom škole o problemima s kojima se susreću učenici Romi, a koji su vezani uz obrazovanje. Gosti su upoznati s programima i projektima koji su u tijeku i koji ma se nastoje smanjiti teškoće u obrazovanju učenika. Školi su donirali knjige na engleskom jeziku potrebne u nastavi.

Uredništvo

Nastup Črnih strela

Što mi znači Dan Roma?

Dan Roma je jedan dan u godini kada svi Romi slave svoj dan. Romi su isti kao i Hrvati jedino što Hrvati pričaju hrvatski kao što i drugi narodi govore na svom jeziku. Sve to trebamo priznati.

Martina Ignac

Kad se saznalo za Rome, osnovan je jedan dan samo za Rome. Za mene u biti taj dan nije nešto posebno jer smo svi isti. Jedino što pričamo romski, a Hrvati i ostali narodi pričaju drugačije.

Marko Oršoš

Taj dan znači da svi koji su po narodnosti Romi imaju svoj dan. Romi svoj dan slave i jako su sretni. Za mene to znači da i ja kao Rom imam svoj dan. Taj dan se svake godine slavi u mom naselju. No, kada slavimo taj dan ne smijemo biti nekulturni, trebamo slaviti u miru i poštivati ostale narode.

Igor Horvat

Povodom Dana Roma u naše je naselje došlo puno nogometnika iz Slavonskog Broda, Zagreba, Lendave i iz drugih mesta. Igrali su veliku utakmicu protiv naših igrača. Nakon utakmice došli su muzičari koji su svirali i pjevali. Jedan je čovjek donio grah i kad je utakmica završila, jelo se i pilo. Skupili su se Romi iz svih romskih naselja.

Marko Horvat

Moje su prijateljice Romkinje

Moje prijateljice su Romkinje i neni to ne smeta, volim ih takve kakve jesu. Ne želim da se zbog mene mijenjaju. Volimo se igrati i zezati. Prihvatile sam ih kao i sve učenike naše škole, djecu dviju nacionalnosti- hrvatske i romske.

Svaka moja prijateljica posebna je na svoj način i svaka ima neki svoj talent. One su Jasmina, Martina i Melita. Volim ih i za mene su posebne. Jasmina i ja volimo se zezati, igrati i na tjelesnom pjevati pjesmice. S Martinom i Melitom dijelim tajne koje nisu

još nikome rekle. U školi se stalno smijemo, a kad su one tužne, i ja sam s njima. Imam više prijateljica, ali one su najbolje. Kad sam ja tužna, uspiju me nasmijati.

Znam da ih druge cure ne bi prihvatile, ali ja jesam jer su dobre i nikad se ne svađamo. Nadam se da ćemo zauvijek ostati prijateljice i da ćemo se često zajedno prisjećati kakve smo bile u školi i zajedno se smijati jer one su nezamjenjive prijateljice na svijetu.

Dolores Hergotić, 6.a

Ponijeli ih zvuci

Istražili smo...

Zašto se djevojke udaju premlade?

Tijekom ove školske godine iz našeg 6.b razreda ispisalo se troje učenika – 2 djevojke i 1 dečko. Navršili su 15 godina i napustili školu. Zašto? Cure su se već udale, a i dečko će uskoro. Puno smo o tome razgovarali u razredu i napravili malo istraživanje u našem naselju.

Moja prijateljica se udala

Još jučer je sjedila s nama u razredu. Odjedanput je rekla da će napustiti školu za dva tjedna, nakon 15. rođendana, jer se udaje. Nismo sigurni je li bila prisiljena ili je to bila njezina volja. Ja sam s njom ostala u kontaktu. Svi nam nedostajemo, a po njezinim pričama naslućujem da i mi njoj nedostajemo. Fali joj i škola. Tog smotriteljki svi bili tužni što neće više biti s nama u razredu. Bila je dobra učenica i prava prijateljica.

Emilija Horvat, 6.b

Anketa iz naselja

Iz našeg istraživanja zabilježili smo neka pitanja i najčešće odgovore.

S koliko godina su se udavale naše mame i bake?

Mame su se uglavnom udale s 15 godina, a bake s 16.

Što mislite o tome da se djevojke rano udaju?

Većina ih misli da to nije u redu jer si uništavaju život. Uništavaju i život svojih roditelja jer oni imaju problem s Centrom za socijalnu skrb.

Gdje je život bolji?

Većina smatra da je, naravno, bolji život kod kuće. Ne može se usporediti život kod kuće i kod muža.

Istražili: skupina učenika 6.b

Tako mlade, a već...

Neke se djevojke udaju jer nemaju gdje živjeti, imaju malenu sobu ili svi ukućani spavaju u jednom ili dva kreveta. Neke nemaju hranu, nemaju dobar život, roditelji ih maltretiraju. One moraju kuhati, paziti svoju braću ili sestre. Ili mnoge koje imaju dobar život imaju svega i svačega, nisu zainteresirane za školu. Imaju mobitele i imaju facebook pa tako upoznaju dečake. One se zaljubljuju i ubrzo se udaju. Već sa 16-17 godina imaju djecu, neke imaju dvoje djece. Neke djevojke nemaju kod muža dobar život, muževi ih varaju, psihički ili fizički ih muče. Neke nemaju dobar odnos niti s mužem niti sa svekrvom i svekrom. Pa se rastave. Mada su rastavljeni nekoliko dana, tjedana, mjeseci, dogodi se da su sve jedno skupa. Neki muževi tuku žene

jer im ne daju novac da idu u casino i da imaju više alkohola. Neke žene se rastave i ne žele se vratiti muževima pa ostanu kod kuće. One koje imaju djecu, mogu si naći druge i dobre muževe. Ali nakon nekoliko mjeseci može se opet dogoditi isto. Neke priče završavaju sretno, a neke tužno.

Emilija Horvat, 6.b

Neke cure koje hodaju u školu, čim navrše 15 godina, ispisuju se iz škole i udaju. Ja to ne bih učinila jer se s time ne slažem. Mislim da svi trebamo završiti školu, da bar imamo završenih osam razreda. Onda se cure mogu udati, a ne tako da se jedne udaju u 13. godini. Bilo bi u redu da imaju barem 18 ili 19 godina i da završe školu.

Martina Ignac, 6.b

Maxenca

Muke po sedmašici

29. veljače, srijeda

U školi smo prvi, ali baš prvi sat, pisali test iz matematike, i to baš onaj, veeeliki! Nisam previše znala, što me zapravo začudilo jer sam u prvom polugodištu imala same petice. Super, Anja, popustila si u školi... Mama je izmislila razlog za odlazak u grad. Prvo sam bila ljutita na nju, ali kad sam si kupila majicu, trapke i novu torbu adidas, sve se popravilo.

1.ožujka, četvrtak

A, ne... 6,15 sati je! Boga molim da vrati vrijeme pa da mogu još spavati. Kako je Bena u školi dosadan... Užas! Jučer je bilo predobro bez njega. Kad sam došla kući, mama mi je priopćila da moram čuvati brata. Odlično smo se proveli- ukrali smo mami slatkiše i pojeli ih. Nije ni čudo što sam debela. Ali vježbam! Svaki dan! Nadam se da će smršavjeti.

2. ožujka, petak

Dobili smo ispravljene testove iz matematike. Dobila sam četvorku, jedan bod mi je nedostajao do petice. Jedan bod! Bila sam jako ljutita. Otišla sam s Ninom na rolanje po Črečanu. Trajalo je oko sat vremena, a onda smo otisle igrati nogać s dečkima. Bilo je dobro, samo što sam kasnije bila umorna i užasno su me boljeli mišići. Veselim se sutrašnjem danu jer malom Matiji idemo na prvi rođendan.

Anja Škvorc, 7.a

Sandučić povjerenja

Uz vrata ureda naših stručnih suradnika nalazi je jedan poseban poštanski sandučić - Sandučić povjerenja. Zamolili smo defektologinju Simonu Borko da nam kaže nešto više o tome.

Što je Sandučić povjerenja i čemu služi?

Sandučić povjerenja je simpatična kutija koju smo objesili na zid kako bismo svakom učeniku omogućili da progovori o onome što ga muči. Naime, primjetili smo da mnogi učenici imaju probleme, a tek mali broj njih se ohrabri pokucati na naša vrata i potražiti pomoć. Od sada učenici mogu na komadić papira napisati što ih muči i ubaciti u Sandučić povjerenja. Ne kaže se uzalud da papir sve podnosi.

Koliko ste pisama do sada pronašli u njemu? O čemu pišu učenici?

Do sada smo pronašli smo 6 pisama. Mlade u našoj školi muče svakojaki problemi: od neuzvraćenih ljubavi preko svađe s prijateljem ili prijateljicom, loše ocjene ili nesuglasica s roditeljima.

Što činite kad dobijete i pročitate pismo?

Kada pročitam pismo, najprije dobro razmislim. Pokušam se sjetiti jesam li i sama imala slično iskustvo u svojoj mladosti i kako sam se onda osjećala. Zatim pronađem autora pisma i pokušam s njime stupiti u kontakt kako bismo porazgovarali. Srećom, svako pismo koje sam do sada primila je bilo potpisano pa sam lako mogla pronaći učenika koji mi se obratio i pomoći mu.

Kako rješavate probleme učenika?

Probleme rješavamo iskrenim i povjerljivim razgovorom. Što god učenik kaže, ostaje u 4 zida moje sobe i nikome ne govorim o tome. To je osnova povjerenja između učenika i mene. Ponekad je dovoljan jedan razgovor, ponekad nekoliko njih. Ali nema problema koji bi bili nerješivi.

Što biste savjetovali učenicima koji imaju neki problem?

Savjetovala bih da se ohrabri i prizna problem – svome prijatelju, rođaku, učitelju, stručnom suradniku ili nekoj drugoj osobi od povjerenja. Osoba koja ga voli i cijeni neće ga ismijati, nego će se potruditi riješiti problem. Svako pitanje ima svoj odgovor, svaki problem svoje rješenje, a tuga je ionako samo drugo lice sreće.

Razgovarali: Marko Oršoš i Dunja Balog, 6.b

Pubertet je stanje totalne (ne)sreće

Ne znam zašto se tinejdžeri žale na pubertet. Dobro, vjerujem da ima izuzetaka kojima život nije bajan, ali mislim da većini mlađih ne bi trebalo biti teško u tom životnom periodu. Meni je zbilja lijepo. Imam prijatelje, dobre roditelje i ništa mi u životu ne nedostaje.

Većina mojih vršnjaka se žali upravo na sve. Sami sebi ne izgledaju kako bi oni željeli, ne odgovara im ponašanje njihovih roditelja (a vrijedi i obrnuto) i, naravno, ne valjaju im ocjene.

Iako svi znamo da to i ne bi trebao biti problem, osim možda ocjena, mi smo uvjereni da nam je život totalna katastrofa. Po toj teoriji većina tinejdžera misli da je pubertet stanje totalne nesreće. Moje je mišljenje ipak: život mi je totalna bajka. Imam "super" roditelje koji imaju razumijevanja za mene (pa i ja za njih), imam prijatelje u školi i izvan nje s kojima mogu uživati pod praznicima i zabavljati se, a imam i dobre ocjene koje uvijek mogu

biti bolje... Što se tiče izgleda slažem se s većinom tinejdžera da ni na što ne sličimo, ali ipak svi smo slični- to je sasvim normalan pubertetski izgled.

Prednost puberteta je ta što nas roditelji konačno doživljavaju zrelijima i odraslijima. To mi savršeno odgovara. Mnogo mlađih ima veliku slobodu, samo što je nisu svjesni. Možda će postati kad odrastu i sami budu roditelji možda problematične djece...

Kristina Špoljarić, 7.b

Las Vegas

I always wanted to go to Las Vegas because I have heard it is the most beautiful city in the USA. I have been there for 2 weeks. That is the city which never sleeps. Lights are switched on all the time. Shopping centres and casinos are on every corner. It is a really nice town. I was in a five-star-hotel. Every single thing was shining and had glitter on it. I was very sad when I had to leave Vegas because it was such a nice experience.

Kristina Špoljarić 7.b

I wanted to go to Las Vegas because I was tired of school. So, I escaped there with the first flight. When I arrived to Vegas airport, I called a taxi and it drove me to the nearest five-star-hotel. This was a relaxing holiday. I was sitting in jacuzzi when I was not spending my money in casinos. Unfortunately, on Sunday I had to go back home.

Luka Zadravec 7.b

Taxi is driving me to the closest casino. It is night. The LED lights are blinking. The taxi driver is speeding up. Other drivers are horning. The window between the driver and me is closed. I cannot talk to him. He turned left. The taxi is stopping. The doors are unlocking and opening. I can see two men talking. They are filling guns with bullets. They are putting handcuffs on me. News: We are interrupting the programme because of the important news. The big boss has been kidnapped.

Ingo Kodba 7.b

Animals

Find these animals: DOG, DUCK, GOOSE, ELEPHANT, GIRAFFE, CAT, MONKEY, GOAT, FISH, PARROT, COW, BULL, SNAKE, BIRD

D	O	G	B	R	S	A	V	B	W	Z
U	M	O	N	K	E	Y	G	K	G	B
C	W	O	C	R	H	S	I	F	O	B
K	E	S	W	A	T	O	R	R	A	P
P	D	E	L	E	P	H	A	N	T	D
O	L	K	F	G	N	F	F	X	A	R
E	K	A	N	S	M	D	F	Y	C	I
B	U	L	L	E	L	X	E	L	M	B

Učenici 3.a

Fruits and vegetables

Find fruits and vegetables described!

- 1) You eat it if you want a good sight! _____
- 2) It is green and long. It has small spikes. _____
- 3) It is small and red and it has small black seeds on it. _____
- 4) It is one of the berries and it is black. _____
- 5) It can be green, red or yellow. It grows on the tree. _____
- 6) It is blue and it has 1 big seed inside. It grows on the tree. _____
- 7) Popeye eats it. It is green and it "makes" you strong. _____
- 8) It is red and it grows in your garden. You can cook it or eat it in a salad. _____

Answer: 1) carrot; 2) cucumber; 3) strawberry; 4) blackberry; 5) apple; 6) plum; 7) spinach; 8) tomato

Učenici 5.a

EU (European Union)

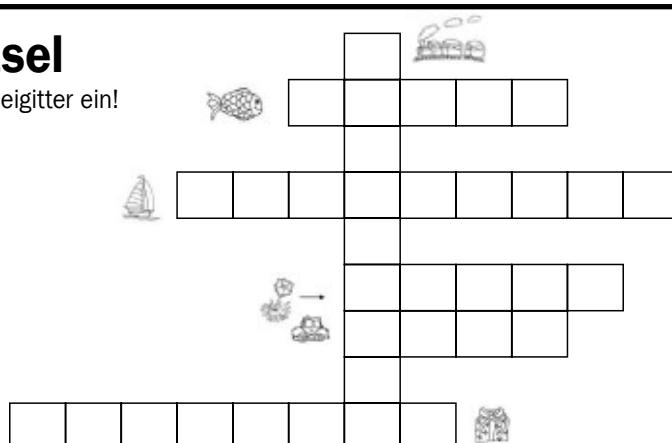
- 1) The date of the EU Day? _____
- 2) Which was the last country to join the EU? _____
- 3) Which neighbour – country/ies is/are part of the EU? _____
- 4) The number of the countries which established the EU? _____
- 5) Which country presides the Union at the moment? _____
- 6) When will Croatia enter the EU? _____

Answer: 1) 9th May; 2) Romania and Bulgaria; 3) Slovenia; 4) 12; 5) Denmark (January – June 2012), Cyprus (June – December 2012); 6) 1st July 2013

Učenici 7.b

Kinderkreuzworträtsel

Trage die Begriffe, die Du siehst, in das Rätseigitter ein!

Weitere kostenlose Kinderrätsel, Labyrinthbilder, Malvorlagen und kreative Ausmalbilder für Kinder findet Ihr auf der Webseite:
www.malvorlagen-bilder.de

Neobična prodavaonica

Imam neobičnu prodavaonicu. Zove se "Antiobičnost". U njoj ne držim ništa obično. Običnim je stvarima zabranjen ulaz (osim prvi put). Moto prodavaonice je "Želiš li neobičnost, svrati u Antiobičnost".

Svaki dan mi dođe na tisuće kupaca, uvijek oduševljenih svojom kupnjom i novim stvarima. Jednom je netko zatražio psa koji zna govoriti. Zaista. Naravno, to nismo imali. Sjetili smo se odlične ideje: naučiti psa govoriti. Nažalost, nismo uspjeli. Moji zaposlenici su izmislili ogrlicu koja zna što će životinja reći pa ona to ponovi. U samo par dana to je postao pravi hit. Svi su željeli imati ljubimca i tu ogrlicu.

Imali smo još jedan neobičan slučaj. Neka žena je htjela letjeti i biti super junakinja. O tome smo mozgali čak tri mjeseca. Osmisliли smo napitak za letenje s tajnim sastojcima. To je naša tajna. O superjunakinji smo razmišljali još dva mjeseca. Opet smo se dosjetili da napravimo računalo s kojim možeš biti sve što poželiš. Ali naravno, bezopasno. To je naš najveći hit. Naravno, do sada.

Imam još puno takvih priča koje se mogu ispričati. Nadam se da ćete i vi poželjeti doći u Antiobičnost. Veselim se svima vama. Zapamtite: Želite li neobičnost, svrati te u antiobičnost!

Davorin Štefule, 5.a

Zagonetka

ima dug i šaren rep
I crvenu krunu.
Po dvorištu šeta.
Ujutro pjeva
i pospancima smeta.
Što je to?

Antonio Flojhar i Rosana Horvat, 2.a

Zgoreta gibanica

Japa: Mamica, kaj ste tak srditi?
Mamica: Eh, naj me nikaj pitati!
Japa: Pa poveč, mamica!
Mamica: Gibanica se pregorela! Kaj bomo ve?! A stranci dojdejo.
Japa: Deni cukora na gibanicu. Nič se na vidlo. Za jih bu dobro.
Mamica: Daj kaj probam. Huda je, kak da zemlu jela.
Japa: Kakša je, takšo bomo jeli.
Mamica: Beži, japa, v zadrugo, kupi gibanicu.
Stranci: Dober den, kaj pak tu tak desi?
Mamica: Bok dej, prava domaća gibanica.
Japa: Dej jim kaj koštaju.
Mamica: Poslužite se.
Stranci: Fina je, fest. Nam date recepta?
Mamica: Kaj nek rečem? Recepta za kuplenu gibanicu?
Japa: Bomo nekaj zmislili...
Nika Germek i Filip Kirić, 3.a

Osuvremenjena narodna priča - Čovjek i žena

U jednom selu živjeli su muž i žena, Franc i Nataša. Franc je cijeli dan radio u Centrometalu i obrađivao željezo. Njegova žena Nataša radila je po kući - čistila je, kuhalila, prala suđe... Francu je stalno bilo na pameti da njegova žena ne radi nikakav posao, već samo ljenčari kod kuće. Jednog dana došao je kući i rekao ženi da ona po cijele dane ništa ne radi. Žena na to kaže: "Kako možeš reći takvo nešto, moj je posao sto puta teži od tvog i ti ga nikad ne bi mogao završiti." Tako su se prepirali jedno vrijeme, a potom su se dogovorili da će se zamijeniti, žena će otići u Centrometal, a muž će raditi u kući. Kad je žena došla na posao, direktor ju upita: "Zašto ti radiš umjesto Franca?" Žena mu je sve objasnila, a direktor joj je savjetovao da se pomiri sa suprugom.

Muž je za to vrijeme kod kuće radio kućanske poslove. Stavio je rublje u perilicu, ali je zaboravio dodati deterdžent. Prao je sudje hladom vodom i pritom mu je ispalio par tanjura. Prašinu je brisao prljavom krpom. Kad je navečer žena došla kući sva izmorena, vidjela je nered u kući. Muž je priznao da ne može obaviti sve kućanske poslove, molio je da se pomire. Žena mu se smijala i rekla: "Odi radije raditi svoj posao i nemoj se više miješati u ženske poslove kad te za to Bog nije stvorio."

Skupina učenika, 5.a

Haiku

Proljeće je tu.
Prijatelji me zovu
na igru novu.

Leon Rašić, 5.a

Maxenca

Oproštaj i ponovni susret

Bivše generacije

Naši osmaši uvelike razmišljaju o rastanku, o rastanku sa školom, o rastanku s prijateljima, o prekretnici u životu. Koliko god im to sada teško pada, budućnost donosi, uz ove stare, i nova prijateljstva, i nove ljubavi, i zrelja razmišljanja, ali i više zabave (i izlazaka). Za pet, deset godina ponovo će se okupiti i prisjetiti osnovnoškolskih tema s osmijehom na licu.

Nedavno su se tako sastale dvije generacije učenika, 2001./2002. i 2006./2007. Sa svojima su učiteljicama popričali o tome što se promijenilo u proteklih 10, odnosno 5 godina. Osvrnuli su se na prve ljubavi, usuglasili se o tome tko je bio najveći romantičar, a

neki su iskoristili ovu priliku pa se ispričali učiteljici za sve gluposti učinjene u osnovnoj školi.

Mnogi su se oženili (i udale), imaju djecu, završili fakultet (ili još ne), rade (ili se još uvijek, nažalost, nisu uspjeli zaposliti). Najviše ih radi u Centrometalu. No, ima i onih veoma uspješnih, budućih doktora, diplomiranih ekonomista, ali i jednog koji je otisao korak dalje pa već radi u dalekoj Americi.

To nek bude poticaj sadašnjim osmašima da se vesele neizvjesnoj budućnosti i sigurno kroče na putove koji su pred njima.

Uredništvo

10. godišnjica Osnovne škole

Moja generacija

Mi današnji osmaši, osmaši 2011./2012. započeli smo svoje putovanje odrastanja još "davne" 2004. Tad smo započeli svoje školovanje i krenuli smo u prvi razred. Od prvog do četvrtog razreda jedan dio generacije pohađao je nastavu u Macincu, a drugi dio u Gornjem Hrašćanu.

Nakon četiri divne godine i mnogo lijepih trenutaka bilo je vrijeme za peti razred. U petom razredu učenici iz Macinca i Gornjeg Hrašćana su se ujedinili i nastala su dva razreda: a i b. A ovo je priča o b razredu. Od 5. do 8. razreda naš su razred krasili mnogi epiteti i hiperbole. "Vi ste najgori razred na školi.", "Vi ste najbolji razred na školi."

Tijekom četiri godine od kad smo se formalirali, naš razred, bekači, promjenili smo

šest razrednica, ne računamo li prve četiri godine našeg školovanja, i puno, puno učitelja i profesora. Naše razrednice bile su : Dušanka Keresteš, Željka Jakovljev, Kristinka Vugrinec, Sandra Gotal, Dalija Capan-Sklepić, pa opet Sandra Gotal, zatim Lidija Branilović i Mirna Oreški. Tijekom godina u našem razredu došlo je do malih promjena, a razred kakav smo danas, formirao se u sedmom razredu. Mi smo se mijenjali kao razred, bili smo složni i nismo, s nama su se mijenjale i razrednice.

I eto na kraju, ostaje nam samo da se iskreno zahvalimo svim našim učiteljima, razrednicama, ravnateljicama i ostalom osobljiju škole. Hvala Vam!

Doris Marciuš, 8.b

Što reći na kraju?

Ah, završila je još jedna dugo čekana školska godina. Za neke učenike ista kao i sve druge, ali za mene i moje vršnjake, jedna posebna i školska godina koju ću zauvijek pamtit. Po završetku osmog razreda mi krećemo novim putevima, razlazimo se iako se naša srca nikad neće razići.

Promatram svoj razred, gledam talača puna vredrine i zamišljam ih u nekoj bližoj budućnosti. Oni nisu moji prijatelji, oni su moja obitelj. Ušli su u moj život sasvim slučajno, a ostavili su velik trag na mom srcu. Osam je godina prošlo brzo, ali još uvijek se sjećam kad su moja malena stopala prvi put kročila u školu. Sjećam se naše omiljene igre lovača, sjećam se učenja abecede i računanja 2+2. Posebno se sjećam našeg maturalca na kojem smo se najviše zbližili. Sama sjećanja privlače me opet u prošlost, htjela bih to sve ponoviti sa svim tim jako vrijednim ljudima, sa cijelim 8.a.

Kada pogledam slike od 1. do 8. razreda, primjetim da smo se stvarno promijenili. Neki su ostali slični kao i u prvome razredu, a neke možda da nisu moj razred ne bih ni prepoznala. Stvarno mi je prebrzo prošla osnova, nedostajat će mi cijeli moj razred, profesori, odmori pod kojima bismo prepisivali zadaću, satovi na kojima smo streljili da nas ne otvore, a momrati priznati i da će mi nedostajati škola kao zgrada. Neću više boraviti u učionicama na koje sam navikla, ali znam da ću uvijek moći za našu školu i moj razred reći da su posebni.

Žao mi je što je završila osnova, ali mi je ipak drago što sam upoznala ove predivne ljudi. Vjerujem da će mi svi oni ostati dobri prijatelji i da će uvijek imati posebno značenje za mene, pa tako i ja za njih. Oni su dio mog života i ljudi koji su uvijek bili uz mene kada mi je bilo najteže ili kada sam bila sretna. Cijenim ih i ne znam što bih bez njih. Jedino im mogu reći HVALA, a hvala i svim učiteljima koji su nas trpjeli svih ovih godina i koji su nam pomogli u učenju i pokazali nam pravi put.

Najveće hvala našoj razrednici Jagodiji Vičevići što nas je voljela i bila nam poput majke u školi. Na kraju veliko hvala svima koje nisam spomenula, a dio su ove škole i ove velike obitelji.

Ema Vrbanec, 8.a

Maxenca

Proslavili smo Dan škole

Nasr̄ Škola Osmasj

Osnovna škola dr. Ivana Novaka - Macinec - generacija 2011/2012.

Četvrti (gornji) red slijeva: Dražen Oršoš, Klaudija Oršoš, Maja Horvat, Božica Muršić, Lovro Turk, David Zakolić, Dominik Potočnik, Anja Novak, Lorena Žigmund, Hrvoje Novak. **Treći red:** učiteljica Mlana Oreški, učiteljica Jagoda Vićević, učiteljica Natelija Jezerac, Danijel Ignac, defektologinja Simona Borko, Rahela Levak, Ema Urbaneč, Ivana Marciuš, Nenad Ignac, Dario Oršoš, ravnateljica Božena Dogša, učiteljica Tina Ladić, učiteljica Ružica Horvat, učiteljica Lidija Branilović. **Druugi red:** učiteljica Jelena Habuš, Ivana Hergotić, Valentina Golub, Iva Horvat, Antonia Dovečer, Lena Novak, Sven Mesarić, Dino Novak, Melani Novak, Doris Marciuš, Dino Magdalenić. **Prvi (donji) red:** Jasmina Oršoš, Ivana Oršoš, Vanja Zorković, Dejan Drk, Filip Strahija, Nino Brezovec, Vanja Marciuš, Matija Pintarić, Alen Oršoš.